

Krušné hory 2013

Pardubice

Sobota 20. – neděle 28. července 2013

Odjezd: v sobotu 20. července – v 7:00 od zahrádky La Rocket u nádraží ČD Pardubice

Návrat: v neděli 28. července – do 19:00 hod

Ubytování: Horská chata „CEPÍN

Pod vlekem 47

419 01 Mikulov Duchcov

Telefon 417 878 007, mobil 603 825 001, www.hotelcepin.cz

Ubytování ve 2 – 4 lůžkových pokojích. Vybavenost pokojů je v turistické kategorii s vlastním umyvadlem. Sociální zázemí a WC jsou společná. První i druhé patro je vybaveno společným posezením pro menší i větší skupiny s TV. Na každém patře a v pokojích volné připojení internetu FREE Wi-Fi.

Stravování: v hotelu polopenze, na trasách z vlastních zásob a v restauracích na trasách. Nákup potravin na trasy bude možný při zastávkách v projížděných městech.

Přihlášky: se zálohou 2000,- Kč.

Dáša Ehrenbergerová, tel. zam. 466 050 217; mobil 739 569 070;

e-mail ehrenbergerova@szs.pardubice.cz .

Zálohu uhradte převodem na klubový účet; ČSOB a.s., čú.: 131627997/0300

V případě nepříznivého počasí mohou být navržené trasy upraveny, nebo může být zvolen náhradní program.

Všeobecné pokyny:

Všichni účastníci zájezdu by měli být ve vlastním zájmu oblečeni a obuti tak, aby je nepřekvapilo náhlé zhoršení počasí v horském terénu. K povinné výstroji do hor patří kvalitní obuv, čepice, nepromokavá bunda či pláštěnka, svetr, další dle vlastního uvážení. Stravování je zajištěno formou polopenze, během dne jsou nutné vlastní zásoby. Možnosti občerstvení na trasách jsou omezené, proto je nutné mít vlastní láhev s vhodným nápojem. Nezapomeňte na osobní lékárníčku. Nezapomeňte na platné cestovní doklady. Před zájezdem doporučujeme absolvovat lékařskou prohlídku. Každý účastník se účastní zájezdu na vlastní nebezpečí a během zájezdu musí dodržovat pokyny vedoucího. Všichni účastníci zájezdu jsou pojištěni proti úrazu na základě pojistné smlouvy mezi ČSTV a pojišťovnou Kooperativa a. s. Členové KČT si mohou navíc individuálně uzavřít zvýhodněné úrazové pojištění u pojišťovny UNIQA a. s. (plné znění smluv a informace o rozsahu pojistného krytí jsou zveřejněny na klubových stránkách www.kct-slovan.pardubice.info. Nejvhodnějšími a nejskladnějšími zavazadly do autobusu jsou kufry. Autobus nás dopraví až na místo ubytování, nebalte proto své věci do krosen či batohů s kostrou.

Grafické zpracování profilů tras bylo provedeno pomocí programu Turistické trasy, verze 2.22

Trasy připravil a zájezd vede: ing. Petr Dračínský, mobil 732 959 402

Mapy: Edice KČT (1 : 50000) č.10 – České středohoří (trasa 1. den)

č. 5 – Krušné hory – Chomutovsko a Mostecko (trasa 2, 3, 6, 7)

č. 6 – Krušné hory – Teplicko (trasa 4, 5, 8, 9)

Plánované trasy:

1. den – sobota 20. července (mapa č. 10):

Trasa autobusu: Pardubice – Bohdaneč – Poděbrady – Praha – Lovosice – Velemín – Hrušovka – Kletečná – Radejčín, žel. st. (vystoupí skuina I a II) – Radejčín – Dubice – Dubičky (čeká na obě skupiny) – Dubice – Stebno – Milbohov – Trmice – Teplice – Dubí – Hrob – Mikulov (délka trasy autobusu 230 km).

Pěší trasy:

Trasa I – délka trasy 14 km, stoupání 480 m, klesání 420 m

Radejčín, žel. st. – „JV“ po žluté – rozhledna Radejčín [1] – odbočka k Doerellově vyhlídce [2] – vyhlídka – zpět k odbočce – pokračujeme „S“ po žluté – Dubičky [3] – „JV“ po zelené – kostel sv. Barbory (vyhlídka) – Mlynářův kámen, odbočka – Mlynářův kámen, vyhlídka [4] – zpět odbočka – pokračujeme po zelené, asi po 300 m ostrá zatáčka doprava směr „V“ – po dalších asi 200 m odbočíme doleva směr „S“ neznačenou cestou – asi po 80 m narazíme na staré místní modré značení, odbočíme po něm doleva proti proudu potoka – vodopád Mlynice – Moravany, rozcestí zn. cest – „S“ po modré Stebno – za Stebnem odbočíme doleva „Z“ směrem po neznačené cestě – Písečný vrch – pokračujeme „Z“ až narazíme na červenou – po ní doleva „J“ směrem – rozcestí Pod Kameny – po zelené „J“ směrem – Dubice [3] – Dubičky, parkoviště.

Trasa II – délka trasy 6 km, stoupání 171 m, klesání 207 m

Radejčín, žel. st. – „JV“ po žluté – rozhledna Radejčín [1] – odbočka k Doerellově vyhlídce [2] – vyhlídka – zpět k odbočce – pokračujeme „S“ po žluté – Dubičky [3] – „JV“ po zelené – kostel sv. Barbory (vyhlídka) – Mlynářův kámen, odbočka – Mlynářův kámen [4], vyhlídka – zpět stejnou cestou do Dubiček.

2. den – neděle 21. července (mapa č. 5):

Trasa autobusu: Mikulov – Hrob – Litvínov – Jirkov – Boleboř – Svahová (vystoupí skupin I) – Rudolice v Horách, rozcestí (vystoupí skupin II) – Horní Jiřetín – Jezeří, zámek (vystoupí skupina III) – Horní Jiřetín (autobus čeká na všechny skupiny) – Litvínov – Hrob – Mikulov (110 km).

Pěší trasy:

Trasa I – délka trasy 21 km, stoupání 635 m, klesání 1141 m

Svahová – „S“ po červené – Helenčin vodopád – rozcestí Nad Lesnou – odtud po zelené k Horskému hotelu Lesná (občerstvení) a Krušnohorskému domu (muzeum) – zpět po zelené – Lesná [5] – dále „JV“ po modré – rozcestí pod Jedlovou – Jedlová [6] – zpět rozcestí – Červená jáma, hájovna – rozcestí Jezeř, NPR – zřícenina Starý Žeberk [7] – zpět na rozcestí – pod Jánským vrchem – zámek Jezeří [8] – „S“ stále po modré – Albrechtická štola – Horní Jiřetín [9], bus.

Trasa II – délka trasy 16 km, stoupání 430 m, klesání 965 m

Rudolice v Horách, rozcestí – „JV“ po modré značce – Lesná [5] – stále po modré – rozcestí Pod Lesnou – rozcestí pod Jedlovou – Červená jáma, hájovna – rozcestí Jezeř, NPR – zřícenina Starý Žeberk [7] – zpět na rozcestí – pod Jánským vrchem – zámek Jezeří [8] – „S“ stále po modré – Albrechtická štola – Horní Jiřetín [9], bus.

Trasa III – délka trasy 6 km, stoupání 201 m, klesání 278 m (bez procházky po okolí zámku)

Zámek Jezeří – prohlídka zámku, procházka po okolí – od zámku potom „S“ po modré – Albrechtická štola – Horní Jiřetín, bus.

3. den – pondělí 22. července (mapa č. 5):

Trasa autobusu: Mikulov – Hrob – Osek – Loučná – Litvínov – Klíny – Mníšek – rozhledna Jeřabina (po prohlídce pokračuje se skupinou II a III) – Mníšek – Klíny – Rašov, Klíny-rozcestí (vystoupí skupina II) – Litvínov – Loučná – Dlouhá Louka (vystoupí skupina III, autobus čeká na všechny skupiny) – Loučná – Osek – Hrob – Mikulov (90 km).

Pěší trasy:

Trasa I – délka trasy 19 km, stoupání 940 m, klesání 830 m

Rozcestí pod Jeřabinou [10] – po žluté značce k rozhledně – „JV“ po červené – rozcestí Nad Křížatkami – „S“ po červené, společně s modrou – Nad Mosteckou přehradou [11] – „S“ po modré – Rašov, Klíny [12], rozcestí – „V“ po zelené – Rašov, rozcestí – „SV“ po žluté – Šumný důl – Meziboří, stadion – „JV“ po modré – Meziboří [13] – rozcestí Hvězda-nad Mezibořím – stále po modré – rozcestí Pod Loučnou – Loučná [14] – zpět na rozcestí – Vlčí hora, rozhledna – Pod Vlčí horou – „V“ po zelené – Dlouhá Louka [15].

Trasa II – délka trasy 13 km, stoupání 649 m, klesání 599 m

Rašov, Klíny Klíny [12], rozcestí – „V“ po zelené – Rašov, rozcestí – „SV“ po žluté – Šumný důl – Meziboří, stadion – „JV“ po modré – Meziboří [13] – rozcestí Hvězda-nad Mezibořím – stále po modré – rozcestí Pod Loučnou – Loučná – zpět na rozcestí – Vlčí hora, rozhledna – Pod Vlčí horou – „V“ po zelené – Dlouhá Louka [15].

Trasa III – délka trasy 6 km, stoupání 155 m, klesání 155 m

Dlouhá Louka [15] – „Z“ po zelené – Pod Vlčí horou – „J“ po modré – Vlčí hora, rozhledna – rozcestí pod Loučnou – Loučná [14] – stejnou cestou zpět – Dlouhá Louka.

4. den – úterý 23. července (mapa č. 6):

Trasa autobusu: Mikulov – Nové Město – Fláje [16], přehrada (po prohlídce přehradní nádrže všichni odjíždí) – Fláje, hájovna (vystoupí skupina I) – Moldava (vystoupí skupina II) – Nové Město, trafo (vystoupí skupina III, prázdný pokračuje) – Mikulov (45 km, odpoledne volno).

Pěší trasy:

Trasa I – délka trasy 19 km, stoupání 446 m, klesání 641 m

Fláje, hájovna [16] – „Z“ po červené – Puklá skála – Horní Ves – „SV“ po žluté – Žebrácký roh [17] – „V“ po žluté – Moldava, kostel [18] – „V“ stále po žluté – Moldava, žel. st. – rozcestí Pod Vitiškou – „JV“ po červené, společně se zelenou – Vitiška, horská chata – „J“ neznačenou cestou – Mikulov, žel. st. – po silnici – Mikulov [19].

Trasa II – délka trasy 11 km, stoupání 300 m, klesání 469 m

Moldava, kostel [18] – po 300 m ostře doleva (místní červená) po naučné stezce „Po stopách středověkého sklářství v Krušných horách“ – středověká sklářská huť – Moldava, žel. st. – rozcestí Pod Vitiškou – „JV“ po červené – Vitiška, horská chata – „J“ neznačenou cestou – Mikulov, žel. st. – po silnici – Mikulov [19].

Trasa III – délka trasy 5 km, stoupání 87 m, klesání 332 m

Nové Město, trafo – „SZ“ po červené – Vitiška, horská chata – „J“ neznačenou cestou – Mikulov, žel. st. – po silnici – Mikulov [19].

5. den – středa 24. července (mapa č. 6):

Trasa autobusu: Mikulov – Hrob (u kostela sv. Barbory nabere skupinu III) – Osek (parkoviště proti hotelu Veselý, čeká na všechny skupiny) – stejnou cestou zpět – Mikulov (25 km).

Pěší trasy:

Trasa I – délka trasy 23 km, stoupání 669 m, klesání 923 m

Mikulov [19] – od hotelu Cepín – „SZ“ po modré – Nové Město, trafo – stále po modré – Bouřňák [20], turistická chata – „SZ“ po žluté – Nové Město – „JZ“ po žluté, společně s červenou – Vrch Tří pánů – „Z“ po žluté – Pod vrchem Tří pánů – „JV“ po červené – Vysoká Mýt – Dušanova skalní vyhlídka – Pod Stropníkem – „JZ“ po zelené – Stropník [21] – stejnou cestou zpět – Pod Stropníkem – „JV“ po červené – hrad Osek [22] (Rýzmburk) – po „NS Přírodou a dějinami Oseka“ – rozcestí Nad Osekem – Zimoviště netopýrů – Čertova díra [23] – Salesiova výšina [24] – „V“ po žluté značce – rozcestí Osek, koupaliště – „V“ po červené – Osek [25], náměstí.

Trasa II – délka trasy 18 km, stoupání 439 m, klesání 693 m

Mikulov [19] – od hotelu Cepín – „SZ“ po modré – Nové Město – stále po modré – Bouřňák [20], turistická chata – „SZ“ po žluté – Nové Město – „JZ“ po žluté, společně s červenou – Vrch Tří pánů – „Z“ po žluté – Pod vrchem Tří pánů – „JV“ po červené – Vysoká Mýt – Dušanova skalní vyhlídka – Pod Stropníkem – „JV“ po červené – hrad Osek [22] (Rýzmburk) – rozcestí pod hradem Osek – stále po červené, společně s modrou – Osek, koupaliště – Osek [25], náměstí.

Trasa III – délka trasy 7 km, stoupání 312 m, klesání 533 m

Mikulov [19] – od hotelu Cepín – „SZ“ po modré – Nové Město – stále po modré – Bouřňák [20], turistická chata – „J“ po červené – Hrob [26]. Přejezd autobusem do Oseka. Prohlídka Oseka [25].

6. den – čtvrtek 25. července (mapa č. 5):

Trasa autobusu: Mikulov – Hrob – Osek – Lom – Litvínov – Chomutov – Hora sv. Šebestiána (vystoupí skupina I a II) – stejnou cestou zpět Chomutov, parkoviště u Billy (vystoupí skupina III a čeká na všechny skupiny) – Litvínov – Lom – Osek – Hrob – Mikulov (125 km).

Pěší trasy:

Trasa I – délka trasy 25 km, stoupání 275 m, klesání 776 m

Hora sv. Šebestiána [28] – „SZ“ po červené – Bezručovo údolí – Hadinec – Nový dům, hájovna – „V“ po modré – přehrada Kamenička [29] – Bezručovo údolí [30] – Třetí Dolský mlýn – Druhý Dolský mlýn – První Dolský mlýn – stále po modré – Chomutov [31] – Bezručova ulice – dále pokračovat bez značky Bezručovou ulicí k parkovišti u Billy.

Trasa II – délka trasy 16 km, stoupání 134 m, klesání 524 m

Hora sv. Šebestiána [28] – „SZ“ po červené – na konci obce rovně po značené cyklo č. 3003 – na prvním rozcestí pokračujeme rovně – na druhém rozcestí doprava „JV“ po neznačené cestě (stále cyklo č. 3003) – rozcestí Menhartice, zaniklá obec – „SV“ po žluté značce – Chlum – Bezručovo údolí [30] – Třetí Dolský mlýn – „JV“ po modré – Druhý Dolský mlýn – První Dolský mlýn – stále po modré – Chomutov [31] – Bezručova ulice – dále pokračovat bez značky Bezručovou ulicí k parkovišti u Billy.

Trasa III – individuální prohlídka Chomutova

Prohlídka města [31], Kamencové jezero, Zoopark, Skanzen Stará Ves. Pro lepší orientaci při prohlídce doporučuji navštívit informační centrum Chomutov, Chelčického 99. Otevřeno 8 – 17 hodin.

7. den – pátek 26. července (mapa č. 5):

Trasa autobusu: Mikulov – Hrob – Osek – Litvínov – Horní Jiřetín – Nová Ves v Horách, Výšina (vystoupí skupina II a III) – Hora sv. Kateřiny – Brandov (vystoupí skupina I) – Hora sv. Kateřiny, rozhledna Hláška (vystoupí skupina IV) – Nová Ves v Horách, Výšina (autobus čeká na všechny skupiny) – Horní Jiřetín – Litvínov – Osek – Hrob – Mikulov (95 km).

Pěší trasy:

Trasa I – délka trasy 22 km, stoupání 753 m, klesání 636 m

Brandov [32], jižní kraj obce – „Z“ po naučné stezce Gabrielka – Kolonie – „JZ“ po NS společně s modrou – Gabrielina Huť [33], rozcestí – „J“ stále po NS společně s modrou – Telčský potok – Rudolický rybník, rozcestí – „S“ po NS Gabrielka, za rybníkem doprava – Malý Háj [34] – „S“ po NS, společně se zelenou – Dolní Kateřina – Hora Sv. Kateřiny [35], náměstí – „JV“ po zelené – Růžový vrch, rozhledna Hláška – stejnou cestou zpět na náměstí – pokračujeme „V“ po NS Flájská hornatina, společně se žlutou – U Zeleného stromu – Nová Ves v Horách, rybník – „JV“ po červené – Nová Ves v Horách, Výšina.

Trasa II – délka trasy 16 km, stoupání 435 m, klesání 435 m

Nová Ves v Horách, Výšina – „JZ“ po červené – Dřevařský rybník – „Z“ po červené, společně se zelenou – Nad Dřevařským rybníkem – „JZ“ po červené – Pod Lesnou – „Z“ společně s modrou – Lesná – „SZ“ po modré – Rudolice v Horách – „S“ po zelené – Malý Háj [34] – „S“ po NS, společně se zelenou – Dolní Kateřina – Hora Sv. Kateřiny [35], náměstí – „JV“ po zelené – Růžový vrch, rozhledna Hláška – stejnou cestou zpět na náměstí – pokračujeme „V“ po NS Flájská hornatina, společně se žlutou – U Zeleného stromu – Nová Ves v Horách [36], rybník – „JV“ po červené – Nová Ves, Výšina.

Trasa III – délka trasy 10 km, stoupání 240 m, klesání 240 m

Nová Ves v Horách [36], Výšina – „JZ“ po červené – Dřevařský rybník – „Z“ po červené, společně se zelenou – Nad Dřevařským rybníkem – „SZ“ po zelené – Brandovská silnice – Růžový vrch, rozhledna Hláška – Hora Sv. Kateřiny [35], náměstí – pokračujeme „V“ po NS Flájská hornatina, společně se žlutou – U Zeleného stromu – Nová Ves v Horách [36], rybník – „JV“ po červené – Nová Ves, Výšina.

Trasa IV – délka trasy 4 km, stoupání 129 m, klesání 111 m

Růžový vrch, rozhledna Hláška – Hora Sv. Kateřiny [35], náměstí – „V“ po NS Flájská hornatina, společně se žlutou – U Zeleného stromu – Nová Ves v Horách [36], rybník – „JV“ po červené – Nová Ves, Výšina.

8. den – sobota 27. července (mapa č. 6):

Trasa autobusu: Mikulov – Nové Město, odbočka k Horské chatě Vitiška (vystoupí skupina I) – zpět Mikulov – Hrob – Dubí – Cínovec (vystoupí skupina II) – Dubí – Krupka, Bohosudov, parkoviště u lanovky (vystoupí skupina III a čeká na všechny skupiny) – Dubí – Hrob – Mikulov (60 km).

Pěší trasy:

Trasa I – délka trasy 23 km, stoupání 393 m, klesání 879 m

Nové Město, odbočka k Cínovci – neznačenou silnicí – Horská hata Vitiška – „SZ“ po červené – pod Vitiškou – stále po červené – U Vojáka – Cínovec [37] – Přední Cínovec – pokračujeme po červené – Pod Komáří vížkou – Komáří Vížka [38], rozhledna – „JV“ po žluté – Horní Krupka – Krupka [39], kostel – neznačenou cestou – zřícenina hradu Krupka – „J“ po modré – Krupka, škola – „V“ po modré – zřícenina tvrze Starý Dvůr – Bohosudov [40], Mariánské náměstí – „SV“ po žluté – Krupka-Bohosudov, lanovka.

Trasa II – délka trasy 15 km, stoupání 173 m, klesání 699 m

Cínovec [37] – Přední Cínovec – pokračujeme po červené – Pod Komáří vížkou – Komáří Vížka [38], rozhledna – „JV“ po žluté – Horní Krupka – Krupka [39], kostel – neznačenou cestou – zřícenina hradu Krupka – „J“ po modré – Krupka, škola – „V“ po modré – zřícenina tvrze Starý Dvůr – Bohosudov [40], Mariánské náměstí – „SV“ po žluté – Krupka-Bohosudov, lanovka.

Trasa III – délka trasy 7 km, stoupání 90 m, klesání 583 m

Krupka-Bohosudov, lanovka – lanovkou – Komáří Vížka [38], rozhledna – „JV“ po žluté – Horní Krupka – Krupka [39], kostel – neznačenou cestou – zřícenina hradu Krupka – „J“ po modré – Krupka, škola – „V“ po modré – zřícenina tvrze Starý Dvůr – Bohosudov [40], Mariánské náměstí – „SV“ po žluté – Krupka-Bohosudov, lanovka.

Trasa IV – délka trasy 4 km, stoupání 104 m, klesání 104 m

Krupka-Bohosudov, lanovka – „JZ“ po žluté Krupka [39], kostel – neznačenou cestou – zřícenina hradu Krupka – „J“ po modré – Krupka, škola – „SV“ po modré – zřícenina tvrze Starý Dvůr – Bohosudov [40], Mariánské náměstí – „SV“ po žluté – Krupka-Bohosudov, lanovka. Lanovkou Komáří Vížka [38] a zpět.

9. den – neděle 28. července (mapa č. 6):

Trasa autobusu: Mikulov – Hrob – Dubí – Teplice (všichni vystoupí, autobus čeká) – Lovosice – Praha – Lázně Bohdaneč – Pardubice (220 km).

Pěší trasy:

Individuální prohlídka Teplic [41]

Doporučená trasa – délka trasy 10 km, stoupání 308 m, klesání 308 m

Teplice, parkoviště u E442 – „S“ po červené podchod pod silnicí – Rooseveltova ul. – Laubeho náměstí – Mlýnská ul. – ul. U Hadích lázní – Hadí lázně – „V“ neznačeně ul. Pod Doubravkou – na křiž.s ul. K. J. Erbena „J“ po zelené značce – Kmochova cesta – Písečný vrch, hvězdárna – stále po zelené – pod Doubravskou horou odbočíme po neznačené cestě doleva a asi po 100 m doprava až narazíme na žlutou značku – po žluté doprava – Doubravka, rozhledna – rozcestí pod Doubravkou – „Z“ po zelené, ul. Pod Doubravkou – Hadí lázně – neznačeně ul. Pod Doubravkou přejdeme na místní červené značení – ul. Svatopluka Čecha – Zeyerovo náměstí – stále po místním červeném značení – ul. Českobratrská – Vítězslava Hálek – Lipová – U Císařských lázní – U Divadla – Lázeňská – Lázeňské náměstí – Zámecké náměstí – stále po místním červeném značení – zámek Teplice – Horní rybník – Zámecká zahrada – ul. U Zámecké zahrady – „JV“ po červené značce – parkoviště u E442.

Trasy mohou být upraveny mohou být upraveny podle povětrnostních podmínek a podle fyzické zdatnosti účastníků.

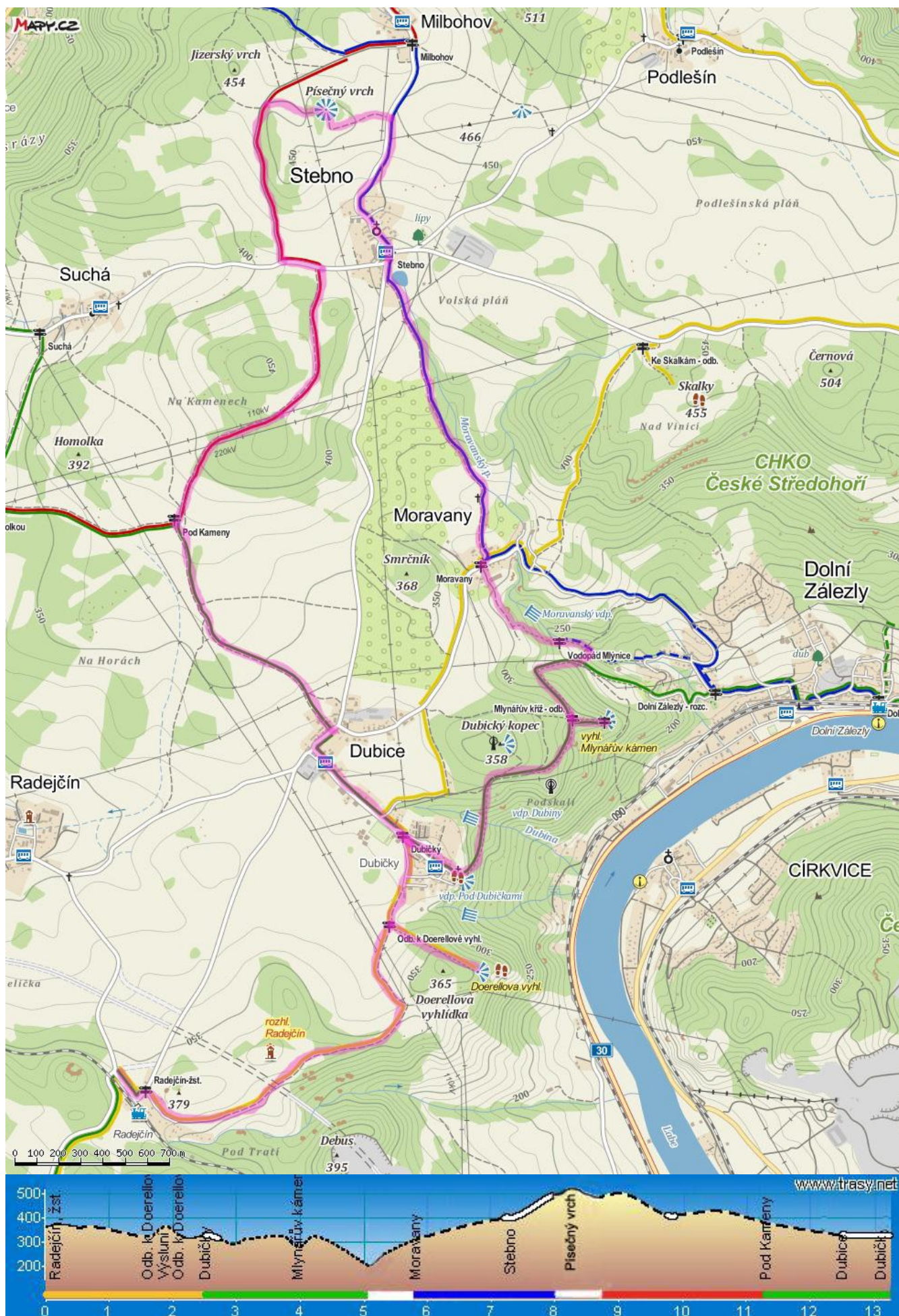
Rekapitulace:

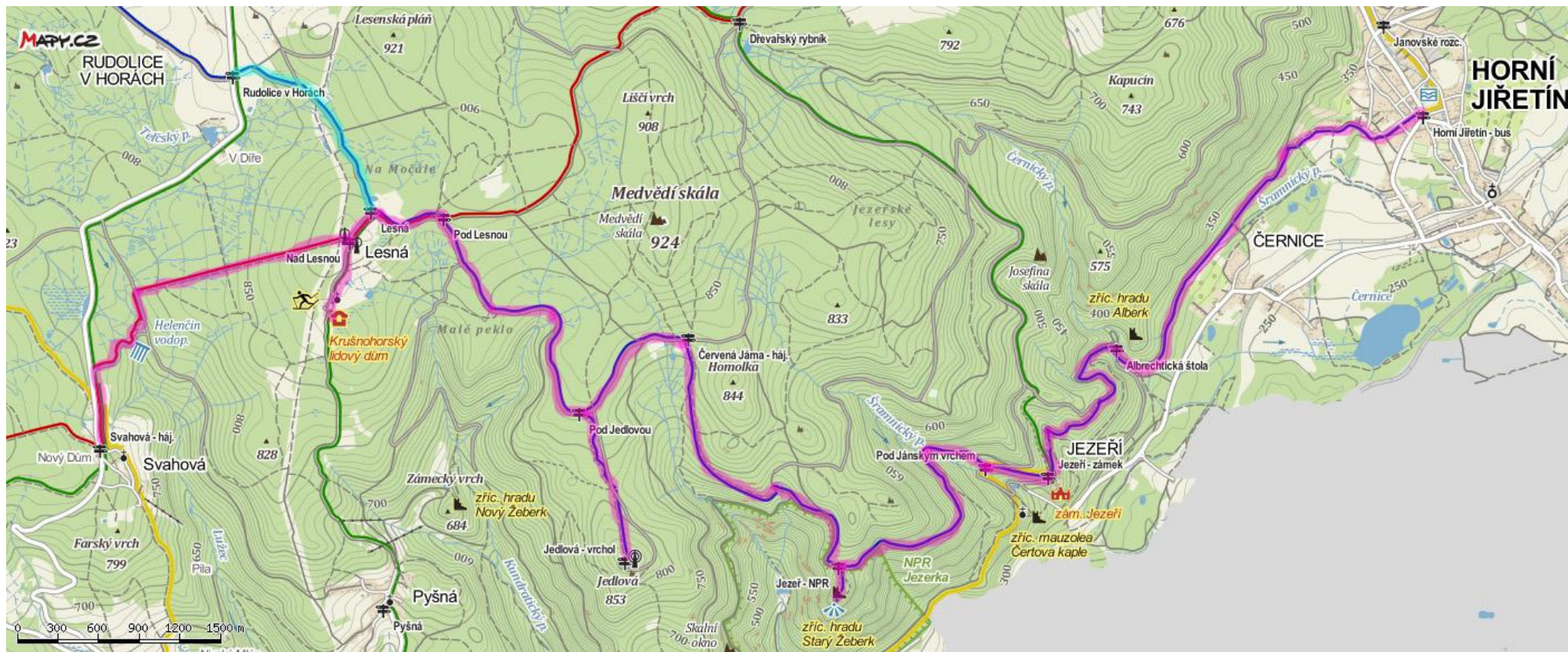
Den	Trasa	Autobus	I. skupina		II. skupina		III. skupina		IV. skupina	
		km	km	stoupání	km	stoupání	km	stoupání	km	stoupání
1. den – sobota	20. července	230	14	480	6	171	---	---	---	---
2. den – neděle	21. července	110	21	635	16	430	6	201	---	---
3. den – pondělí	22. července	90	19	940	13	649	6	155	---	---
4. den – úterý	23. července	45	19	446	11	300	5	87	---	---
5. den – středa	24. července	25	23	669	18	439	7	312	---	---
6. den – čtvrtek	25. července	125	25	275	16	134	6	---	---	---
7. den – pátek	26. července	95	22	753	16	435	10	240	4	129
8. den – sobota	27. července	60	23	393	15	173	7	90	4	104
9. den – neděle	28. července	220	10	308	---	---	---	---	---	---
Celkem		1000	176	4899 m	111	2731 m	47	1085 m	8	233 m

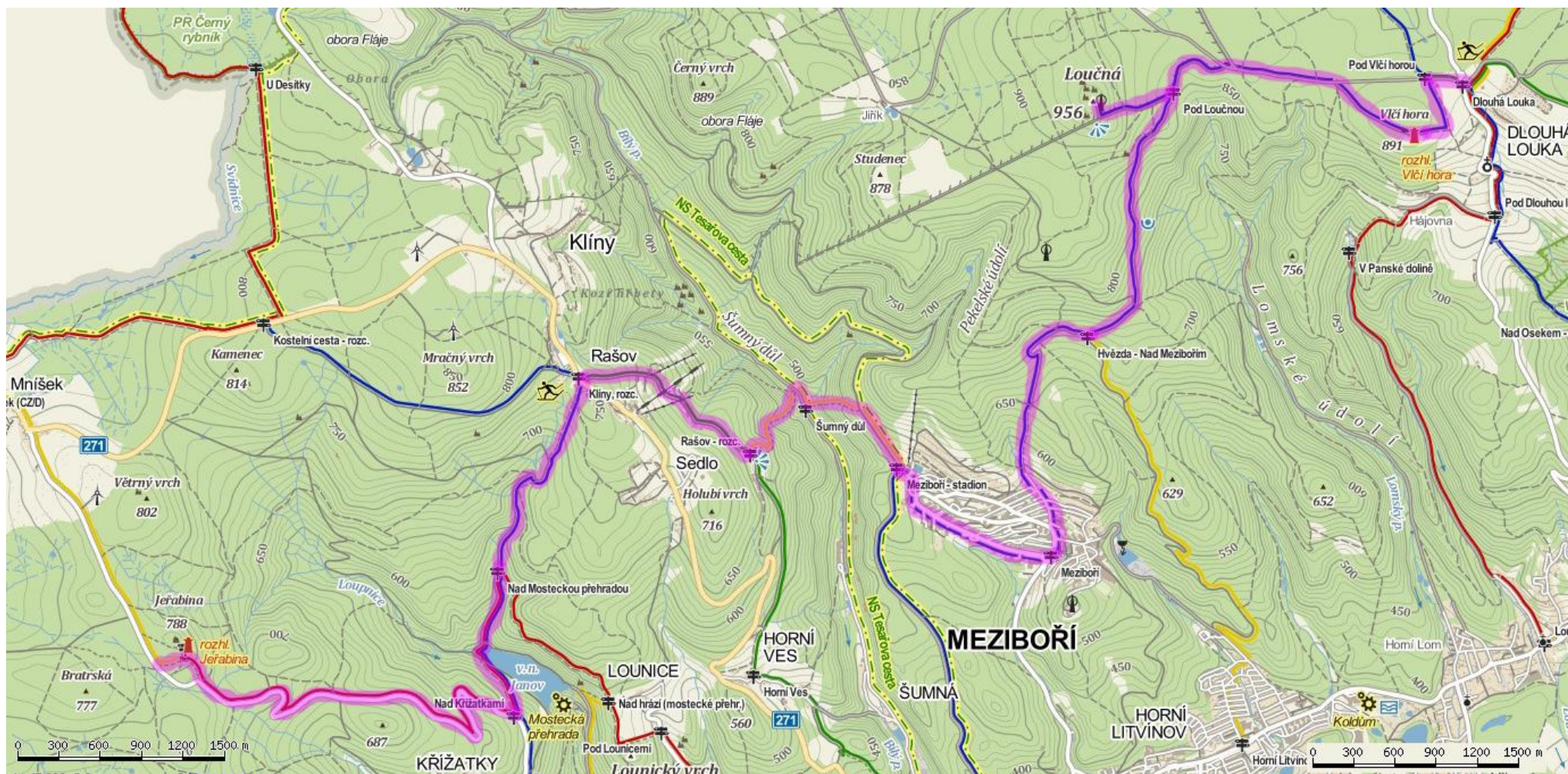
Mapy tras

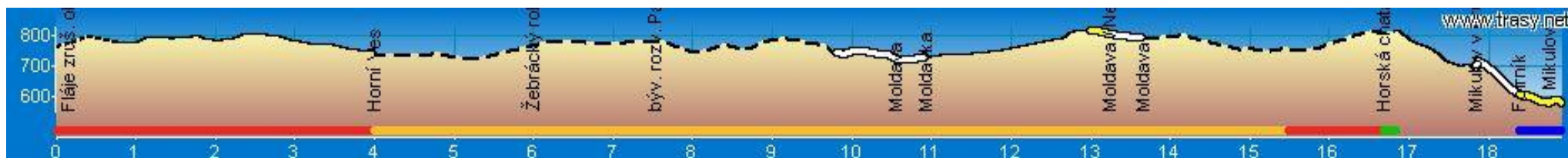
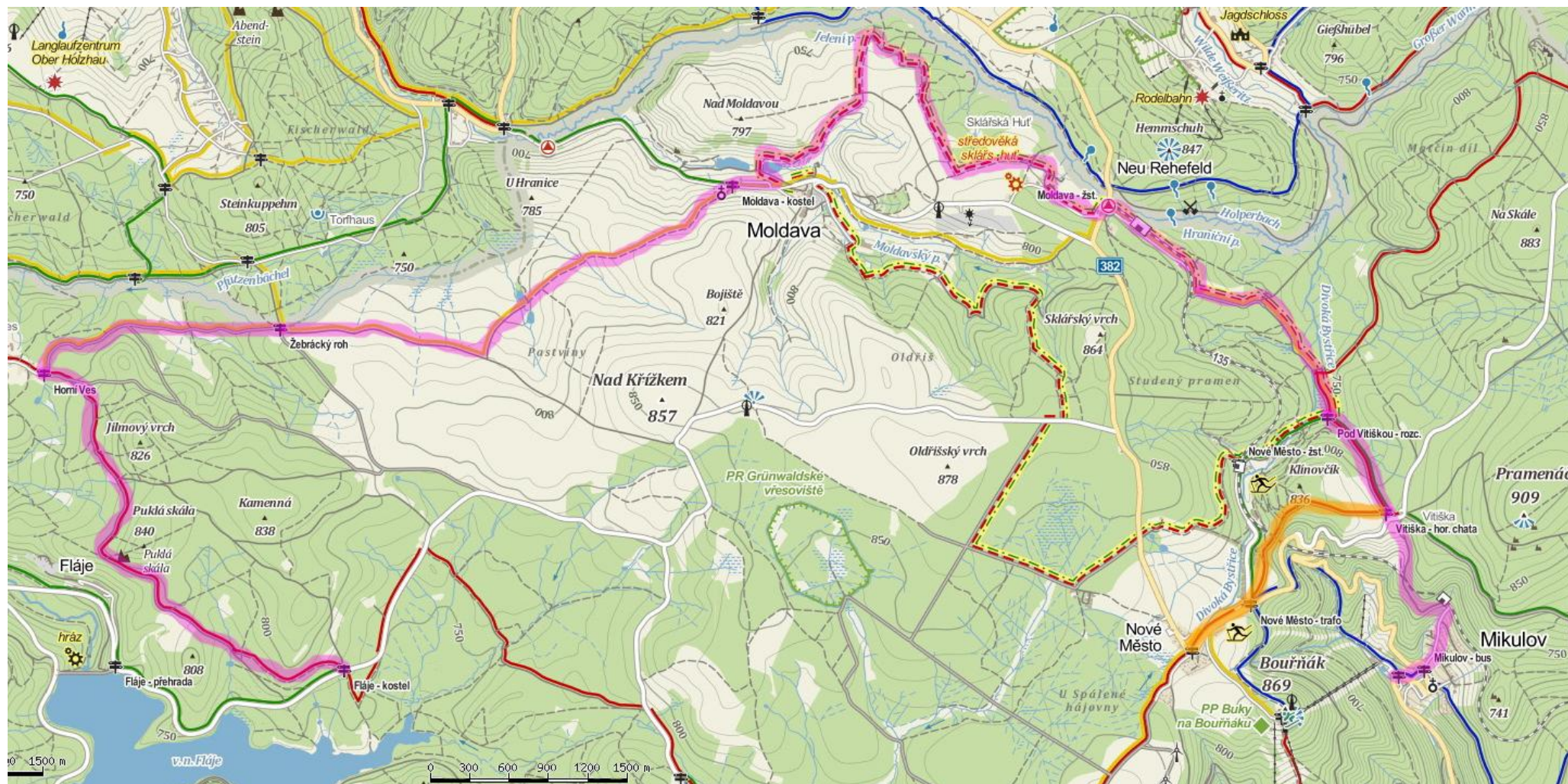
1. den – sobota 20. července

Délka trasy 13,5 km, stoupání 480 m, klesání 420 m

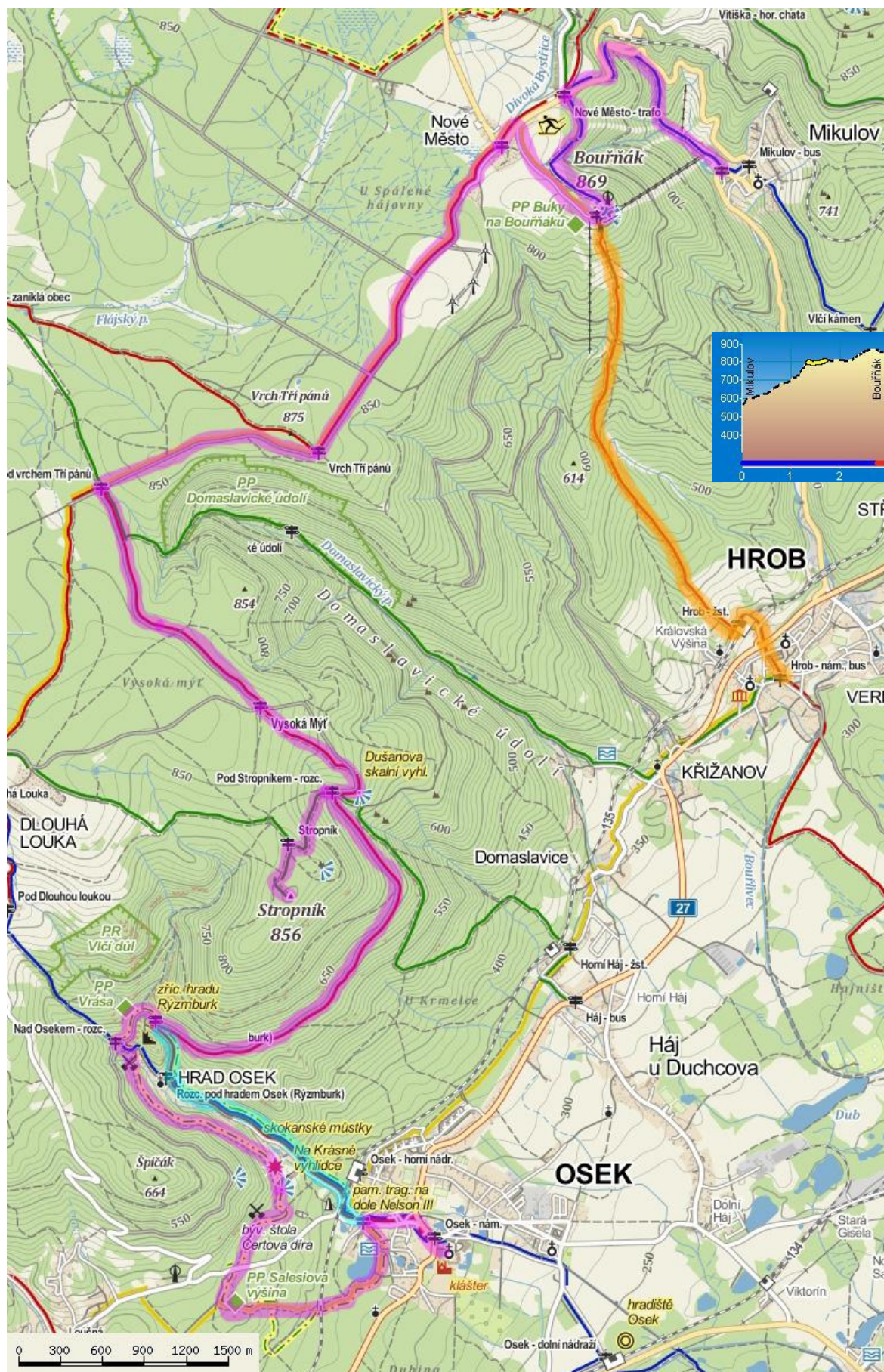

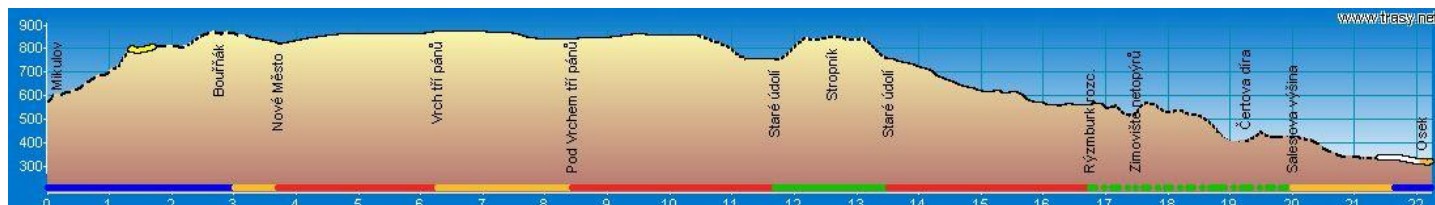

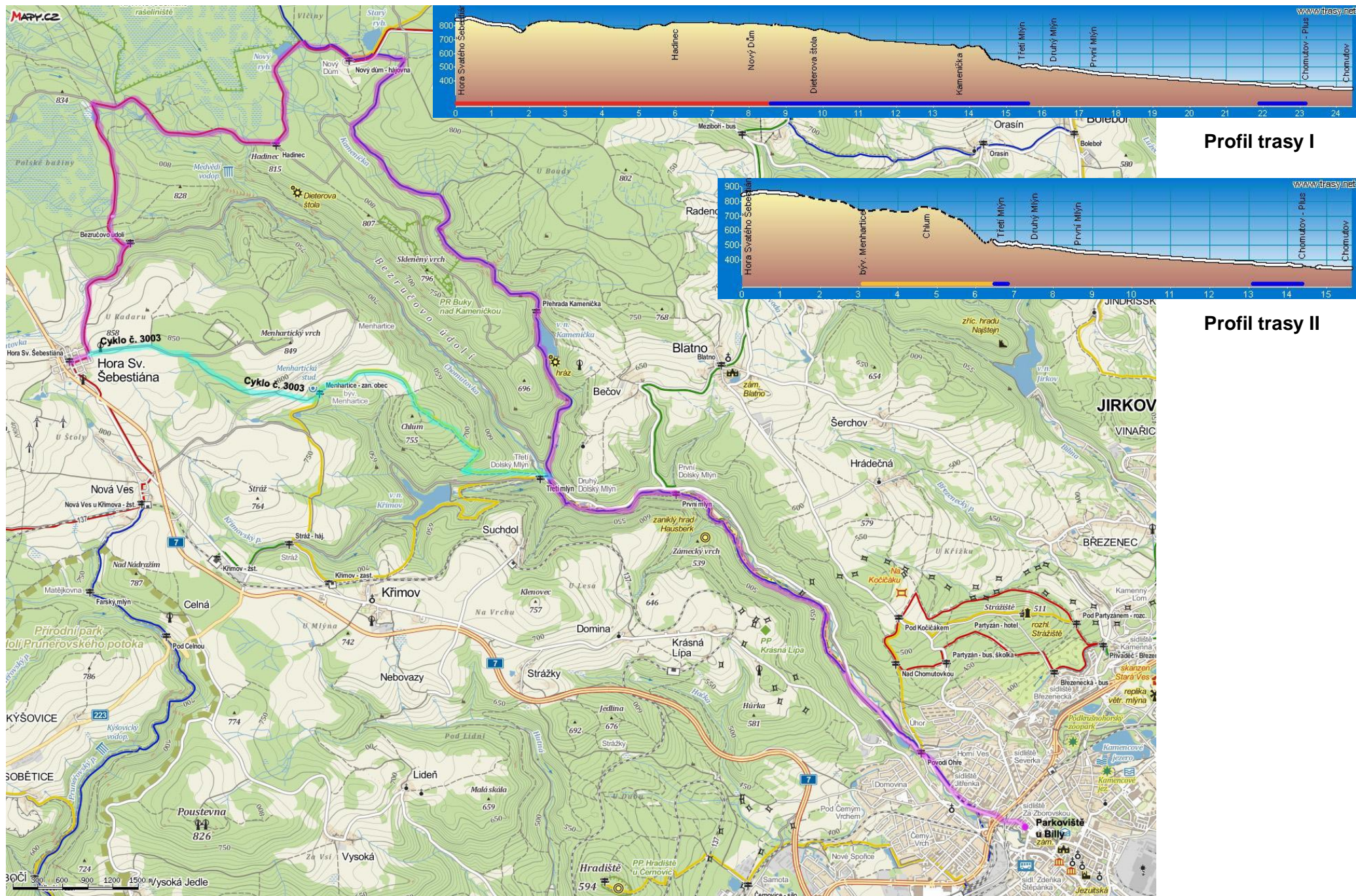
5. den – středa
24. července

Délka trasy 23 km
Stoupání 669 m
Klesání 923 m

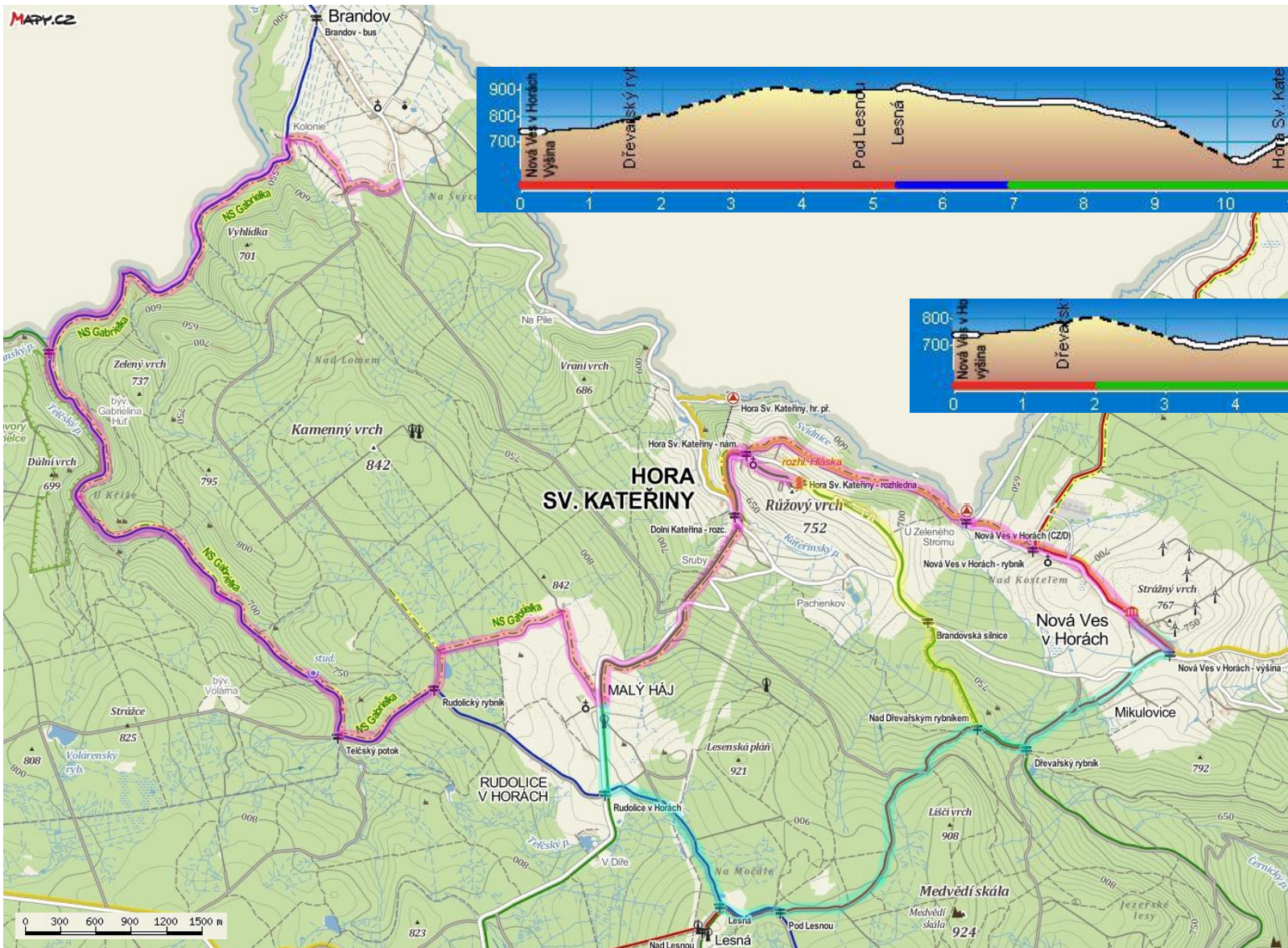
Profil trasy 3

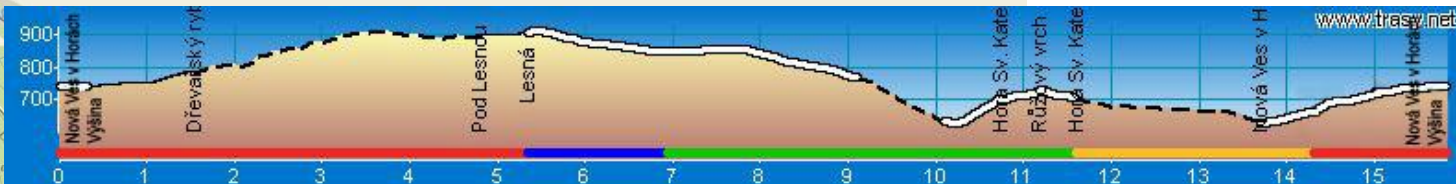

Profil trasy I

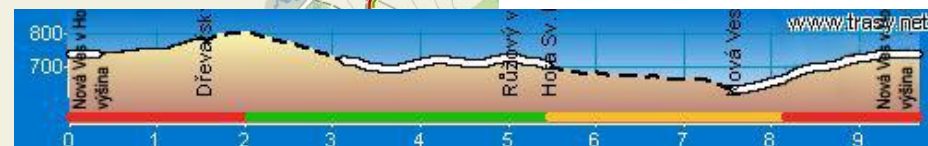
Profil trasy II

Profil trasy II

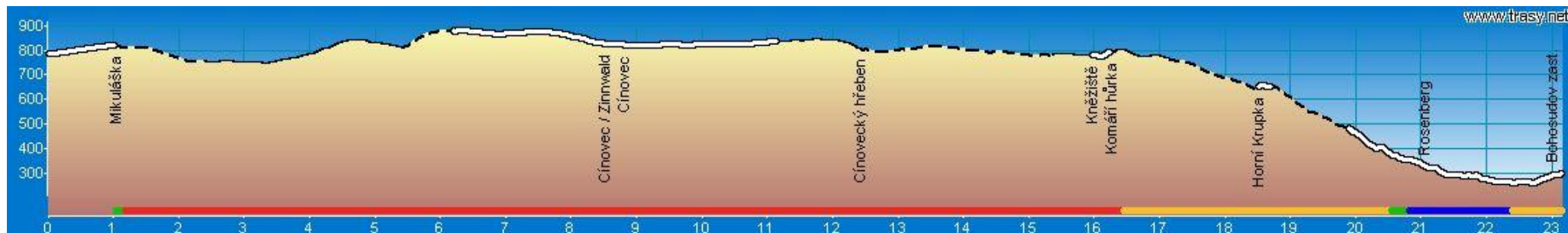
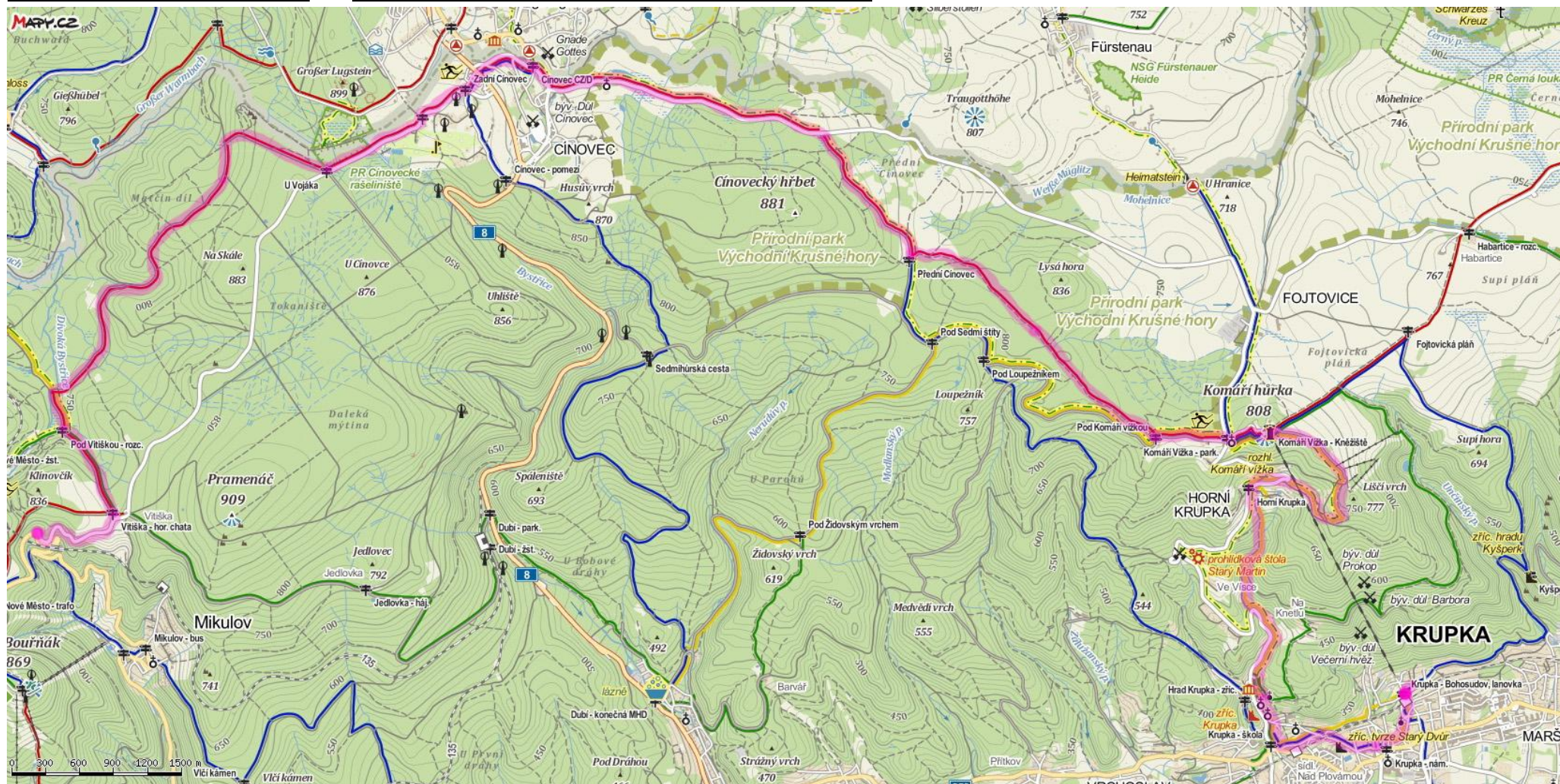
Profil trasy III

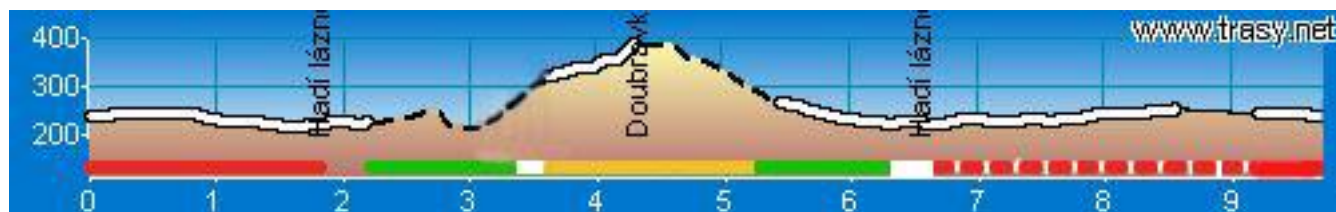
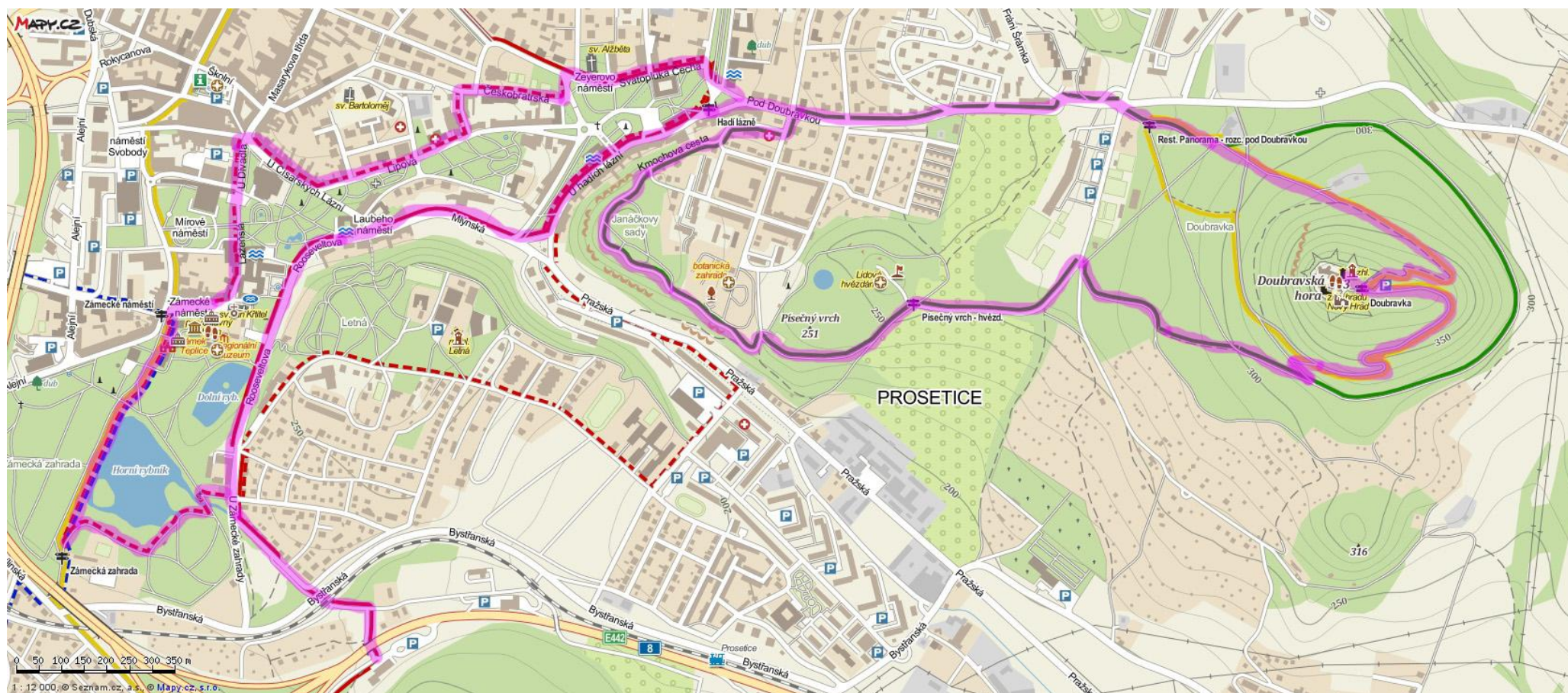

Profil trasy I

8. den – sobota 27. července **Délka trasy 23 km, stoupání 393 m, klesání 879 m**

Zajímavosti na trasách:

[1] Rozhledna Radejčín – kovová rozhledna se nachází na bezejmenném vršku nedaleko Radejčína a je součástí stožáru mobilního operátora. Vyhlídková plošina rozhledny je ve výšce cca 20m. Na rozhlednu vede 97 schodů a je zajímavě opláštěna. Veřejnosti byla zpřístupněna v červenci 2010. Je celoročně volně přístupná. Z rozhledny je výhled na okolní vršky Českého Středohoří, zříceninu Kamýk, Varhošť, Krušné hory. V bezprostřední blízkosti rozhledny je vyústění tunelu budoucí dálnice D8.

[2] Doellerova vyhlídka – nedaleko kouzelné vyhlídky u Dubického kostelíka je další vyhlídkový bod na vrchu Výsluní - Doerellova vyhlídka. Vyhlídka dostala jméno podle malíře Doerella, který si toto místo oblíbil a často zde maloval. Vyhlídka poskytuje nádherný pohled na klikatící se Labe, které si razí cestu Českým středohořím, na protilehlé vrchy Deblík, Varhošť, Lovoš, na Portu Bohemiku a zříceninu Kamýk.

[3] Dubice – o vsi založené počátkem 13. století se roku 1344 zmiňuje Zdeněk "z Dupicz", který ves kolem kostelíka rozšířil. Roku 1436 byly Dubice císařem Zikmundem pronajaty Janu Kaplířovi ze Sulevic. Po roce 1579 byla obec připojena Jindřichem Kaučem z Kauče pod panství Horní Trmice. Část kolem kostela se nazývala Nová Dubice, později Dubičky. Ves je 220 m nad hladinou Labe. Kostel sv. Barbory postavený 1579 Jindřichem Kaučem z Kauče na místě, kde dříve stála kaple rytíře z Kamýka, jako luteránský. V roce 1643 byl pobořen a znovu přestavován, naposledy 1820. V průčelí je nika se sochou sv. Barbory ze 17. století. Vnitřní zařízení je pozdně gotické a barokní. Od kostela sv. Barbory je nádherný výhled do údolí Labe na protilehlý Deblík a Varhošť.

[4] Mlynářův kámen – na vysunuté čedičové skále zvané Mlynářův kámen severně od obce Dubice na Dubickém vrchu je vysoký kovový kříž, odkud je kouzelný výhled na údolí Labe a východní část Českého středohoří. Místu se říkávalo někdy i Hláska, nejspíše protože zde bývalo pravěké signalizační místo. Na kameni s křížem je deska s německou básní, jejíž text je: Mír, Miluj nádhernou přírodu, miluj jejího stvořitele, miluj svého bližního, jako sebe samého. (1914 - 1918 hrdinům vlasti).

[5] Lesná – bývala velkou obcí na hřebenech Krušných hor. Dnes z ní zbyl horský hotel a pár roztroušených chalup. Do 2. světové války byly přitom hory hustě zalidněné německým obyvatelstvem. Teď zde přibyl Krušnohorský lidový dům, který je úplně nově postaveným skanzenem jako imitace zdejšího života před sto lety. Jedná se o nejobvyklejší zdejší typ domu zvaný Wohnstallhaus. Bydleli v něm společně lidé i zvířata. Vcházelo se do chodby, kde na jedné straně byla stáj a na druhé obytné místnosti. Toto uspořádání mělo výhodu za špatného počasí, které v Krušných horách je téměř neustále, že hospodář nemusel chodit ven, když šel za domácími zvířaty. Ostatně v zimě, když napadlo hodně sněhu, by se venkem stejně nikam nedostal. Nedaleko lidového domu byla postavena replika původní zvonice s funkčním zvonem a odbíjením hodin.

[6] Jedlová – vrchol s vysílačem na svém vrcholu tvoří významnou krajinnou dominantu zdejší oblasti. Hora má dva vrcholy: nižší jižní (706 m) a hlavní severní (853,2 m), tvořený čedičem. V letech 1990-91 byl na hlavním vrcholu postaven televizní a rozhlasový vysílač vysoký 78 m. Původně měl sloužit jako rušička ideologicky nevhodného vysílání ze západu. Z vrcholu je daleký výhled jednak směrem k jihu do českého vnitrozemí, jednak směrem na sever na hřebeny Krušných hor.

[7] Starý Žeberk – zaniklý hrad stával na skalisku, které je dnes součástí přírodní rezervace Jezerka. Žeberk (německy Seeberg, v překladu Jezerní hora) byl založen záhy po polovině 13. století. Za jeho zakladatele je považován Albrecht ze Seeberku (Žeberku), kterého prameny zmiňují v roce 1277. Žeberk byl nejvýše položeným hradem v Krušných horách a to se mu stalo osudným. Kvůli nepohodlnému přístupu byl málo obýván a v podstatě velmi brzy po svém vzniku, v průběhu první poloviny 14. století, byl opuštěn. Jeho majitelé si na úpatí Krušných hor postavili pohodlnější sídlo Nový Žeberk. Starý Žeberk nadále sloužil jen jako hraniční pevnost a roku 1385, kdy byl v majetku pánů z Bergova, se již připomíná jako pustý. Dodnes se z hradu dochovaly velmi sporé zbytky hradby a znatelný příkop. Hradní areál je volně přístupný, z centrálního skaliska je nádherný výhled na okolní lesy a bohužel i na nedalekou uhelnou pánev. Za dobré viditelnosti je z vrcholu dobře vidět na České Středohoří či horu Říp.

[8] Jezeří – patří bezesporu k nejzajímavějším objektům České republiky. Původní gotický hrad Eisenberg postavili ve 2. polovině 14. století páni ze Rvenic. V roce 1549 byl hrad přestavěn na renesanční zámek. Po dvou požárech v letech 1646 a 1713 byl zámek upraven do dnešní barokní podoby. Kdysi honosné sídlo rodu Lobkowiczů bylo ve své době vyhlášeným kulturním centrem, kde se hrála divadla, a pořádaly se hudební večery. K jeho renomé patřila i zahrada, obora a proslulý zámecký park. Od 70. let 20. století probíhal boj o jeho záchranu, jelikož měl být obětován postupující těžbě uhlí. Naštěstí zůstal na svém místě a v současné době se uskutečňuje jeho postupná obnova. Pořádají se zde různé kulturní akce či svatební obřady. Ty se

provádějí jak v interiéru, tak na zámecké zahradě. Čekají vás 2 okruhy prohlídek. Ve sklepení najdete expozici papírových strašidel. V bývalé konírně jsou vystaveny staré vozy.

[9] Horní Jiřetín – založen asi ve 13. stol., městečkem od 15. stol., později poklesl na ves. Na město povýšen r. 1914, V l. 1694 – 1700 byl na místě starší gotické stavby vystavěn barokní farní kostel Nanebevzetí P. Marie, podle plánů J. B. Matheyho. Nad bohatě členěným portálem socha madony z r. 1730. Hodnotné zařízení z 18. stol. Před farou barokní socha sv. Jana Nepomuckého z r. 1737. Fara pochází z 1. třetiny 18 stol. Horní Jiřetín je rodištěm hudebního skladatel Františka Glasera (1799 -1861).

[10] Rozhledna Jeřabina – první dřevěnou vyhlídkovou věž ve výšce 788 metrů nad mořem otevřel německý mostecký turistický spolek 9. října 1884. Jednalo se o 3 metry vysokou kamennou podezdívku, na které stála 11 metrů vysoká dřevěná nástavba s krytým vyhlídkovým ochozem. Náklady činily 1140 zlatých. Když věž v roce 1908 poničila větrná bouře, nebyla již opravena a během první světové války byla z velké části rozebrána na stavební materiál. Po válce se německý spolek rozhodl rozhlednu obnovit a nová stavba byla otevřena v září 1929. Na původní kamenné podezdívce byl vybudován zastřešený altán se zábradlím a rozhledna byla nazvána podle významných členů spolku *Weberova a Illingova vyhlídka*. Během druhé světové války sloužilo místo jako stanoviště německé armády pro protiletectvou obranu chemických závodů v Záluží. Po válce rozhledna opět zanikla, takže po ní zůstaly pouze základy z roku 1884. Na jaře 2009 byla za finančního přispění sponzorů zahájena obnova rozhledny. Rekonstrukce respektuje podobu vyhlídkové věže z roku 1929. Slavnostní znovuotevření rozhledny pro veřejnost Jeřabina proběhlo 28. června 2009. Rozhledna je volně přístupná po celý rok.

[11] Mostecká přehrada – vodní nádrž Janov (těž zvaná Hamerská přehrada nebo Mostecká přehrada) je přehrada nad osadou Křížatky v okrese Most v tzv. Hamerském údolí v Krušných horách. Leží na soutoku říčky Loupnice a Klínského potoka. Vodárenská nádrž je v I. pásmu hygienické ochrany. Přední hráz proto není volně přístupná a také komunikace a prostory v blízkosti nádrže jsou pro veřejnost uzavřeny. Její název je odvozen od Janova, části města Litvínov. Starší název Hamerská je odvozen od názvu údolí a Mostecká se nazývá proto, že město Most nechalo přehradu v letech 1911-1913 vybudovat.

[12] Rašov, Klíny – první písemná zmínka o osadě pochází z roku 1583, kdy patřila k duchcovskému panství. Obyvatelé se živili převážně v zemědělství a lesnictví. Od 19. století někteří nacházeli obživu též v textilní manufaktuře v Horním Litvínově. V současnosti je zde trvale obydleno jen několik domů. Osada slouží především chatařům a chalupářům k rekreaci. Možnosti zimní rekreace poskytuje zdejší sportovní areál, ke kterému patří čtyři lyžařské sjezdovky s vleky na východním svahu pod osadou svažujícím se do Šumného dolu.

[13] Meziboří – původní název Schönbach, první písemná zmínka o obci pochází z roku 1398, kdy Boreš z Rýzmburka prodal panství hradu Rýzmburk, ke kterému ves patřila, míšeňskému markraběti Vilémovi. Od 17. století patřila ves Valdštejnům, kteří ji připojili ke svému panství Horní Litvínov-Duchcov, kde zůstala až do roku 1848. Po roce 1850 se Schönbach stal osadou města Horní Litvínov a v roce 1913 se osamostatnil. Obyvatelstvo bylo převážně německé národnosti, proto byla obec po druhé světové válce téměř kompletně vysídlena. V roce 1946 zde zůstalo jen osm rodin, jejichž členové byli dočasně z odsunu vyčleněni jako nepostradatelní specialisté v průmyslu a hornictví. Místo původních obyvatel přicházeli přistěhovalci z vnitrozemí a ze Slovenska, kteří nacházeli především práci v uhelném průmyslu. V roce 1956 získala obec současný název Meziboří. O počestění jména se uvažovalo již od roku 1948. V roce 1960 se Meziboří stalo městem. V 60. letech probíhal silný rozvoj města.

[14] Loučná – nejvyšší bod (956 m) východního Krušnohoří, samotný vrchol je nepřístupný (v oboře), ale z přílehlých skalisek daleké výhledy.

[15] Dlouhá Louka – ves na bývalé obchodní stezce vedoucí z Oseku do Saska. První zmínka z r. 1606. Novobarokní kostel z konce 19. stol. Před vsí je od roku 2005 na vrchu Vičí hora (890 m) 40 m vysoký kovový tubus telekomunikační věže. Město zde prosadilo umístění vyhlídkové plošiny ve výšce 15 m. Je odsud pěkný výhled na Krušné hory, České Středohoří. Rozhledna je volně přístupná.

[16] Fláje – vodní nádrž Fláje je jedinou pilířovou přehradní nádrží v České republice. Byla vybudována na Flájském potoce v roce 1963. V dnešní době slouží jako zásobárna pitné vody pro severočeské hnědouhelné oblasti a k hydroenergetickým účelům. Její hráz je vysoká 56 m a dlouhá 416 m. Přehrada je zařazena mezi kulturní památky ČR. V místě vodního díla byla kdysi ves, pojmenována asi podle potoka Fleyh (německy dnes Flöha), nad jehož horním tokem ležela. První písemná zmínka o obci pochází z roku 1346. Ve Flájích stál dřevěný roubený kostel na kamenné podezdívce. Obec Fláje zanikla v letech 1958 - 1960 v souvislosti s výstavbou stejnojmenné vodní nádrže. Dřevěný kostel sv. Jana Křtitele, jako významná památka lidové architektury byl při likvidaci obce přemístěn do Českého Jiřetína. Pod přehradou se nachází tzv. Flájský plavební kanál postavený již v 16. století, který je asi 5 km dlouhý a je zakončen 75 m vysokým umělým vodopádem. Přibližně 4,5 km jihozápadně od vodní nádrže Fláje se nachází rašeliště.

[17] Žebrácký roh – (německy *Bettleck*) je název zaniklé samoty v okrese Teplice v Ústeckém kraji, která se nacházela v Krušných horách na Bystrém potoce, který zde tvoří státní hranici s Německem. Vznik zdejšího hraničního bodu má souvislost s těžbou dřeva v krušnohorských lesích. V roce 1583 zde na české straně nechalo saské město Freiberg postavit budovu pro Horní vorařský výplatní úřad, kde voraři, kteří plavili dřevo po řece Muldě do Freibergu, dostávali svůj výdělek. Místo také sloužilo jako ubytovna pro dřevorubce a nádeníky, kteří zde mohli přenocovat. Nízké mzdy vorařů a dřevorubců daly místu název Žebrácký roh. Protože místo leželo na křižovatce cest, probíhal zde obchod a tak byla zřízena celnice na německé straně v Oberholzhau a na české straně na Žebráckém rohu. V roce 1924 zde byl vystavěn hostinec *Na Žebráckém rohu* (*Zur Bettlecke*), který se stal oblíbeným výletním místem. Hostinec byl zbořen kolem roku 1953 při budování pohraničního pásma.

[18] Moldava – obec se nachází na hřebeni Krušných hor, podél Moldavského potoka. Geograficky je rozdělena na horní část, kde se nachází hraniční přechod a železniční stanice a dolní část, určenou především k bydlení a rekreaci. K obci je přičleněna i osada Nové Město obývaná především chataři. Moldava je poprvé zmiňována v písemných pramenech k roku 1346, kdy to byla malá sklářská osada s kostelem. Díky archeologickému průzkumu byly v okolí obce nalezeny pozůstatky pěti sklářských hutí z počátku 15. století. Z výsledků výzkumu se na Moldavě v roce 1999 restaurovala středověká sklářská pec na otop dřevem, která je součástí sklářské naučné stezky. Dominantou Moldavy je barokní kostel Navštívení P. Marie z r. 1687, rozšířen r. 1856. Budova obecního úřadu z pol. 19. stol. se šindelovou střechou – dochovaný typ krušnohorského domu. Na hřbitově najdete původní lidové náhrobky z 19. stol. V blízkosti se nachází prohlídková sklářská huť ze 16. stol.

[19] Mikulov – horská, pův. hornická obec založená ve 14. stol. horníky ze Saska. Až do r. 1595 nazývána Neuschellenberg. R. 1597 povýšena císařem Rudolfem II. na královské horní město (též těžba stříbra a olova). Od r. 1740 postupně důlní práce upadaly. Pozdně barokní kostel sv. Mikuláše z r. 1770 renovován r. 1809. Hřbitov obehnán zdí krytou šindelem. U zdí zděná kaple z poč. 19. stol. Na náměstí socha sv. Josefa z 1. pol. 19. stol. Lidové hrázděné domy krušnohorského typu. 1 km nad obcí 31 m vysoký železniční viadukt z r. 1872 na horské žel. trati - technická památka. Prohlídková štola Lehnschafter – jedno z nejrozsáhlejších a nejstarších důlních děl ve starém rudném revíru v Mikulově u Teplic. Ve štole Lehnschafter se těžila stříbrná ruda již od 13. stol. a skončila zde kolem roku 1851. Důl má celkem 12 pater a je bezmála 250 metrů hluboký.

[20] Bouřňák – (německy *Stürmer*) je vrchol, nacházející se v Loučenské hornatině, ve východní části Krušných hor. Se svými 869 m n. m. je druhou nejvyšší horou Teplicka. Na Bouřňáku je lyžařské středisko. Je zde šest sjezdovek, z nichž si vybere jak začínající, tak velmi zkušený lyžař. Z Mikulova vedou na Bouřňák dva vleky. Na vrcholu stojí horský hotel, který se dnes nazývá Hotel Bouřňák - Chata Karla Líma. Od roku 1975 je na ní umístěna pamětní deska Karla Líma, který byl na začátku 20. století v Krušných horách prvním českým lyžařem a zasloužil se o stavbu první české chaty v Krušných horách. Základní kámen byl položen roku 1928 a v roce 1930 byla chata otevřena. Karel Lím také pojmenoval kopec *Stürmer* jako Bouřňák. Na Bouřňáku se nachází přírodní památka *Buky na Bouřňáku*, jedná se o větrem zdeformované buky a některé chráněné a vzácné rostliny (např. prha arnika). Podnebí je velmi studené, ročně spadne přibližně 900 mm srážek. V zimě jsou zde výborné sněhové podmínky. Nedaleko Bouřňáku byly v nedávné době vystavěny tři větrné elektrárny.

[21] Stropník – vyhledávaný vrchol z kterého je krásný výhled na východní Krušné hory a jejich nejvyšší vrchol Loučná (956 m), na rozhlednu Vlčí hora na Dlouhé Louce a na České středohoří i s jeho nejvyšší horou Milešovkou (837 m). Na počátku minulého století tu stávala 18 metrů vysoká dřevěná rozhledna, která byla ve své době hojně navštěvovaná. Bohužel ji ale v roce 1929 smetla silná vichřice. V současné době se jedná o obnově rozhledny.

[22] Hrad Osek – (Rýzmburk) jedna z nejrozsáhlejších hradních zřícenin v Čechách. Hrad byl založen poč. 13. stol. V r. 1398 prodal Boreš mladší z Oseka celé panství Vilémovi, markrabímu míšeňskému. K prodeji došlo bez souhlasu krále, ačkoliv byl hrad královským panstvím. Zpět do českých rukou přešel zásluhou Jiřího z Poděbrad r. 1459 tzv. chebskou smlouvou. Od 16. stol. (již za držení Lobkowiczů) byl hrad opuštěn a poté zpusť. Z horní části hradu zachován zbytek obytné hranolové věže a další pozůstatky staveb. Z dolní části hradu dochována především vysoká válcová věž (od opravy v 19. stol. zachována skoro do pův. výše), dříve sloužící jako rozhledna. Pod hradem na rozcestí kaple, před ní památná lípa malolistá - kaple s lípou dominantou okolí. Nad hradem u Kostelní cesty Krušnohorský památný buk lesní (obvod kmene 400 cm, výška 25 m, stáří 220 let).

[23] Čertova díra – stará důlní štola, pozůstatek po dávné těžbě stříbrných a cínových rud. Čertova díra je součástí naučné stezky přírodou a historií Oseku. Podle pověsti během třicetileté války sedlák Hans Krawath z Loučné se svými čeledíny likvidoval vojáky švédské armády a jejich těla házel do této štoly. Někdy je proto také nazývána Kravatova jeskyně. Další stará důlní štola se stala zimovištěm netopýrů (nejčastěji zde zimuje netopýr velký, vodní, ušatý a dlouhouchý)

[24] Salesiova výšina – skalní útvar nedaleko severočeského městečka Osek. Salesiova výšina se nachází v lese, který ji zahaluje, její vrchol se vypíná do výše 422 m n.m.. Název Salesiovy výšiny připomíná Salesia Krügnera, který byl v letech 1834–1842 opatem Oseckého kláštera a velkým milovníkem krušnohorské přírody. Oblast Salesiovy výšiny leží na lokální naučné stezce, která vede po různých pamětihodnostech Oseka a jeho okolí. Salesiova výšina patří ke geologickým zvláštostem. Jedná se o naplaveninu třetihorní řeky, která ústila do severočeské uhelné pánve. Na skalních blocích může návštěvník pozorovat otisky sladkovodních mlžů rodu velevrub, které se dají počítat na tisíce. Všechny skalní útvary jsou tvořeny z křemence, který je nezvykle hladký a pevný. Na vrcholu Salesiovy výšiny byla zřízena jednoduchá vyhlídka, která byla doplněna gloriem, odkud býval nádherný rozhled do okolí. Dnes už na vrcholu nalezneme pouze torzo. Salesiova výšina je chráněnou přírodní památkou. Lezení po skalních blocích, sběr zkamenělin a chůze mimo vyznačené stezky jsou zakázány.

[25] Osek – vznik města se spojuje se založením cisterciáckého kláštera v r. 1196 (pův. ves asi od 14. stol. městečkem, městem od r. 1913). R. 1206 zahájena stavba kamenného kostela Nanebevzetí P. Marie. Nejstarší dochovanou částí kláštera je kapitulní síň. Unikátní otáčecí kamenný pulpit. Osek s klášterem byl mnohokrát vyplněn a vypálen (dobyť husity, vypálen Sasy a Švédy za třicetileté války a pak Prusy za sedmileté války). Dnešní barokní podoba kostela a kláštera z l. 1712-18 (O. Broggio). Na výzdobě kostela se podílelo mnoho umělců té doby (např. v klášterním kostele nástěnné malby a obrazy od V. V. Reiner). Klášter tvoří klášterní kostel, gotická křížová cesta a kapitulní síň, konvent, prelatura a klášterní zahrada. V r. 1995 celý areál kláštera prohlášen národní kulturní památkou. Klášter je přístupný květen - srpen, úterý - sobota od 9:00 – 17:00, neděle 13:00 – 17:00. Poslední prohlídka hodinu před uzavřením.

V dolní části města barokní farní kostel sv. Petra a Pavla z r. 1714 (O. Broggio). Záp. průčelí zdobeno sochami asi od M. Kühnela z doby po r. 1760. Památné stromy - u klášterní zdi 2 lípy malolisté (u silnice směrem na Lom), u hájenky v Oseku buk lesní převislé formy (obvod kmene 330 cm). U horní trati památník obětí důlního neštěstí na dole Nelson z 3. 1. 1934 od akad. sochaře K. Pokorného (národní kulturní památka). U hřbitova hraniční kámen oseckého kláštera. Od kláštera až k památníku důlního neštěstí vede NS Přírodou a dějinami Oseku (dl. 7 km, 11 zast.).

Infocentrum: (areál kláštera) Otevřeno Út-So 9-17, Ne 10-17 hod. Polední přestávka 12-12.30 hod.

[26] Hrob – nejstarší dochovaný záznam o Hrobu je z roku 1282. Město vzniklo poblíž prastaré obchodní stezky z Halle nad Sálou do Prahy. Zhruba v polovině 15. století se v Hrobu začalo dolovat. Těžily se zde stříbrné, měděné, cínové, niklové a arsenové rudy. Dominantou obce jsou 2 kostely. Katolický kostel sv. Barbory, pův. gotický, renesančně přestavěn kolem r. 1600 a novogoticky upraven v 19. stol. Evangelický kostel "Vzkříšení" z let 1900 - 1902. Další historickou památkou je zbořeníště evangelického kostela, který byl vypálen v roce 1617. Téměř 300 let ležely základy kostela pod zemí. V roce 1913 byly základy odkryty.

[27] Hrobský viadukt – Nad údolím z Hrobu do Mikulova překonává železniční trať hluboké údolí. Proto zde postavili most, který nad údolím potoka Bouřlivec, tvoří největší most této trati. Most je z ocele a dosahuje délky 145 metrů. Stojí na dvou kamenných pilířích ve výšce 34 metrů. V roce 1998 byla trať, která vede právě přes most, vyhlášena technickou památkou.

[28] Hora Sv. Šebestiána – podle dokladů vznikla obec patrně v 1. pol. 16. stol., kdy zdejší panství náleželo Šebestiánu z Veitmile, který zde vystavěl kostelík. R. 1563 Ferdinand I. povýšil osadu na městečko a udělil mu znak. R. 1597 bylo městečko povýšeno na královské horní město. V okolí města se dolovalo stříbro, cín, měď. Po zániku dolů se obyvatelé živilí dřevařstvím, košíkářstvím a těžbou rašeliny. Městečko má zachován pravidelný renesanční šachovnicový půdorys. Pův. nevelký kostel/pocházel z 16. stol. V l. 1876-77 byl postaven nový v novorománském slohu. Ten byl zbořen v r. 1967. Na náměstí byla koncem 60. let umístěna socha Dobrého pastýře, přenesená sem z Rusové. Sev. od obce je pomníček Franze Patzelt. V blízkosti rašelinových závodů je kamenný památníček Hanse Schreiber a jenž se zasloužil o těžbu rašeliny.

[29] Přehrada kamenička – údolní přehrada na Kamenickém potoce ležící nedaleko severního okraje města Chomutov. Byla vybudována v roce 1904 a jejím účelem je zadržování vody tekoucí z hor. Zásobuje okolí pitnou vodou. Proti proudu najdete přírodní rezervaci Buky nad Kameničkou, kde rostou zbytky přirozených bukolenových porostů.

[30] Bezručovo údolí – jedno z nejdelších (13 km), nejhlubších a nejkrásnějších údolí Krušných hor, které vzniklo působením řeky Chomutovky. V roce 2002 bylo vyhlášeno přírodním parkem. Rozloha parku je přibližně 6500 ha. Nadmořská výška se pohybuje v rozmezí 380–850 m n. m. Součástí parku tvoří přírodní prostředí svahů údolí a údolní niva řeky Chomutovky, jádrem jsou přírodní rezervace Novodomské rašeliníště, dále přírodní rezervace Buky nad Kameničkou a přírodní památka Krásná Lípa. U Třetího mlýna vyúsťují do Bezručova údolí dvě boční údolí, kterým protékají potoky Kamenický a Křímovský. U Prvního mlýna naleznete pamětní desku zasvěcenou Petru Bezručovi.

[31] Chomutov – leží na levém břehu říčky Chomutovky v Chomutovsko-teplické (mostecké) pánvi při úpatí Krušných hor. Nedaleko hranic se Spolkovou republikou Německo. První zmínka o Chomutově pochází z 29.

března 1252, kdy Bedřich Načeradův z Chomutova daroval městečko řádu německých rytířů, kteří zde roku 1264 zřídili svou komendu. Ve 2. polovině 14. století byly kolem města vybudovány kamenné hradby se čtyřmi vstupními bránami. Od 16. do 18. století se v blízkosti Chomutova těžil kamenec, uhlí, železné rudy a pozůstatkem tohoto dolování je nynější Kamencové jezero na východním okraji města. Ve středu města se dochovalo množství historických památek, které tvoří památkovou zónu. Při severozápadní straně náměstí stojí budova původní řádové komendy (později zámku), která je od roku 1607 městskou radnicí. K radnici přiléhá nejcennější stavba ve městě, raně gotický kostel sv. Kateřiny, dokončený roku 1281. Na protější straně severní části náměstí stojí pozdně gotický kostel Nanebevzetí Panny Marie a v jeho těsné blízkosti 53 m vysoká Městská věž, která v letní sezóně slouží jako vyhlídka. Při jižním konci náměstí stojí raně barokní kostel sv. Ignáce. K východní straně kostela přiléhá tzv. Špejchar, budova z počátku 17. století, v níž měli jezuité původní kostel. Dnes slouží jako galerie. V jižním sousedství kostela sv. Ignáce se nachází Jezuitská kolej z přelomu 16. a 17. století, nyní sídlo Oblastního muzea. Z gotických měšťanských domů stojí za zmínku zejména pozdně gotický dům č. p. 9, řečený Collinův při severovýchodním konci náměstí.

Oblastní muzeum v Chomutově - muzeum najdete v budově historické radnice na náměstí. Stálé expozice: Gotické umění na Chomutovsku, Lapidárium, Pravěk Chomutovska, Z renesančních a barokních sbírek muzea, Historická lékárna. V areálu muzea v bývalém jezuitském gymnáziu je instalována expozice Šalom - Kapitoly z historie Židů v severozápadních Čechách.

Podkrušnohorský zoopark – v unikátně členěném přírodním prostředí na ploše téměř 120 ha můžete shlédnout tuleně, zubry, takiny, pižmoně, medvědy, rosomáky, charzy, vlky a jiné šelmy, ale i hady, ptáky nebo opice. Chovají zde více jak 1000 kusů zvířat ve 190 druzích. Po areálu zooparku jezdí vláček Lokálka Amálka. Do výběhu Eurosafari se dostanete Safari Expresem, vše s výkladem průvodce.

Kamencové jezero - je jediné kamencové jezero na světě. Vzniklo zatopením dolů ve kterých se těžil kamenec a síra. Složení vody vylučuje jakýkoliv organický život kromě prvoků. Lidskému zdraví je však tato voda velmi prospěšná. Písečné i travnaté pláže a upravená mola vám poskytnou pohodlí při slunění a koupání.

Areál ČS opevnění z let 1936-1938 "Na Kočičáku" - areál se nachází cca 3 km severně od Chomutova a je součástí linie lehkého opevnění stáčející se kolem vrchu Na Kočičáku. Nachází se tady celkem šest zpřístupněných objektů vz.36 a jeden vz.37, obnovené zákopové systémy, protitankové překážky a střelecké průseky.

[32] Brandov – první písemná zpráva pochází až z roku 1549 a jeho vznik souvisí s těžbou kovů v Krušných horách. V Brandově se těžila především železná ruda. V roce 1622 je zde poprvé zmiňován kostel a roku 1780 byla v obci zřízena fara. V roce 1853 se zde začalo těžit černé uhlí. Šachta dostala jméno Gabriela podle majitelky hraběnky Buquoyové. V roce 1893 koupil brandovské doly německý podnikatel Jan Schlutius. Na počátku 20. století vznikla na okraji Brandova hornická kolonie. V letech 1901-1902 bylo postaveno parní těžní zařízení a vrtná věž. V roce 1906 nechal majitel Schlutius otevřít druhou šachtu Zdař Bůh. V roce 1921 byly doly zastaveny, protože po zhroutilí německé marky se těžba stala nerentabilní. Během druhé světové války probíhal v Brandově geologický průzkum, ale práce byly v roce 1942 zastaveny, neboť zásoby v dolech již byly téměř vyčerpány.

Zdejší obyvatelstvo se vedle těžby uhlí živilo také zpracováním dřeva, především výrobou dřevěných hraček. Po roce 1945 proběhl odsun německého obyvatelstva, čímž došlo k razantnímu poklesu počtu obyvatel. Ani dosídlení obyvateli z vnitrozemí tento úbytek nenahradil. Dnes je Brandov rekreační oblastí, mnoho zdejších domů slouží k individuální rekreaci.

[33] Gabrielina huť – založení vsi spadá do roku 1779, kdy zde v letech 1778 - 1780 budoval hrabě Jindřich Rottenhan, majitel Červeného Hrádku, železářny. Na počest své dcery Gabriely nazval huť Gabrielinou hutí a tento název přenesl i na vznikající vesnici. Od roku 1869 byla vesnice osadou Kalku. Výroba se začala rozšiřovat, když se majitelkou po smrti otce stala Gabriela, provdaná za hraběte Jiřího Buquoye. Gabrielina Huť nebyla nikdy velkou vesnicí, neměla kostel ani hřbitov, pouze od roku 1838 jednotřídní školu. Konkurence nových železáren nakonec přivedla konce zdejší železářny. Roku 1882 definitivně skončila. Celá historie vesnice byla závislá na průmyslu. Když zanikl, lidé odcházeli. Po odsunu Němců nebyla ves osídlena a v roce 1955 byla úředně zrušena.

[34] Malý Háj – první zmínka o osadě je z r. 1549. Kostel Nejsvětější Trojice z r. 1791. Hlavní oltář z 1. čtvrtiny 18. stol. převeden císařem Josefem II. ze zrušeného kláštera v Lounech. Zachováno několik objektů krušnohorské lidové architektury.

[35] Hora Sv. Kateřiny – Osada v místě byla již kolem roku 1350. První písemná zmínka o obci pochází z roku 1480. Již před r. 1520 se na svazích Městského vrchu dolovala stříbrná ruda. Vznik města je potvrzen českým králem Ferdinandem I. v r. 1528. Sebestián z Veitmile na pozemcích v okolí Hory Sv. Kateřiny založil měděné doly, později se zde těžila měď, zinek a též stříbro. Těžba ukončena r. 1786, pozdější pokusy o obnovu byly neúspěšné. Štola sv. Mikuláše byla otevřena veřejnosti r. 1936, po 2. svět. válce přeměněna na kryt, později zavalena. Od r. 2001 probíhají práce na jejím opětovném zpřístupnění. Po vyčerpání nerostného bohatství se rozvinulo plátenictví a dřevozpracující výroba, zejména hraček. Kostel sv. Kateřiny vystavěn asi v

r. 1611-12, r. 1785 přestavěn pozdně barokně. Naproti kostelu fara z r. 1860. Na náměstí je pískovcový mariánský sloup z r. 1714 se sochou Immaculaty. Před kostelem socha piety z r. 1729. Dominantou obce je 16 m vysoká kamenná rozhledna na Růžovém vrchu, vybudovaná r. 1902. Po opravě a zvýšení o 20 m v r. 2002 znovu otevřena. Pod ní park s památníkem obětím 1. a 2. svět. války a deska Krušnohorského písničkáře Antona Grunthera. V obci zachováno několik hrázdných staveb.

[36] Nová Ves v Horách – německy nazývaná Gebirgsneudorf, nebo také Rottendorf. První písemná zmínka je z r. 1564. Rostoucí těžba mědi a stříbra dala patrně hlavní impuls ke vzniku obce a přilehlých osad. Roku 1846 čítala obec 121 domů s 961 obyvateli. V 19. – 20. století byl velký rozvoj hračkářství. Pozdně barokní kostel sv. Michaela archanděla z let 1780-1784 s cenným vnitřním vybavením. Barokní sochy sv. Vavřince a Jana Nepomuckého z 18. stol. Historická stavení v obci a muzeum přiblíží minulost. Za 2. světové války zajatecký tábor pro francouzské důstojníky. Nad vsí je Strážný vrch, z kterého byla kdysi střežena dopravní cesta z Horního Jiřetína přes hřebeny Krušných hor do Saska.

[37] Cínovec – první zpráva dochovaná v listinné podobě o obci Cämmerwalde, později Zinnwald je datována na 22. listopadu 1378. V květnu 1945 byl Bömisch Zinnwald přejmenován na Cinvald. Dnešní název Cínovec je z r. 1955. Cínovec již od první zmínky byl vázán na královské hornické město Krupka. Odtud přicházeli z české strany havíři, rýžovníci a podnikatelé, aby se usazovali na místech později zvaných jako Vorder Zinnwald (Přední Cínovec). Postupem prospektorských prací se dostali na území dnešní obce zvané Zadní Cínovec (přední a zadní je bráno směrem postupu od města Krupky). Po roce 1440 se vlivem rozmachu těžby stalo rudné ložisko vážným konkurentem královskému hornímu městu Krupka. Těžba rud byla přerušena kvůli 30ti leté válce. Potom znovu se těžba zvyšovala s výkyvy v určitých obdobích. V čase 1. světové války byl důl ze strategických důvodů zmodernizován. Mezi oběma světovými válkami se v dole prováděly pouze udržovací práce a nětěžilo se. V druhé světové válce připadl důl německé správě. V té době byl důl prohlouben. Byla postavena nová úpravna rud. V r. 1945 připadlo rudné ložisko Rudným dolům Příbram n.p. a s malými změnami majitelů bylo ve správě n.p. RD Příbram až do uzavření dolu. Mezi historické památky obce patří barokní kostel Nanebevzetí panny Marie z 18. století, který je obklopený zajímavým horským hřbitovem. Dále je to venkovská usedlost čp. 38 a 42. V okolí Cínovce se nachází přírodní rezervace – Cínovecké rašeliniště, ve kterém jsou vzácné rostliny. Lesní porost je tvořen břízou bělokorou a borovicovou klečí.

[38] Komáří Vížka (Hůrka) – (Komáří vížka, 808 m) vrch na hlavním hřebenu Krušných hor - dominantní, zdaleka viditelný orientační bod. Bývaly zde doly na cín, pozůstatkem jsou odvaly a haldy. Poslední dolování v r. 1820. Před postavením horského hotelu stála na vrcholu dřevěná zvonice se zvonem ulitým v r. 1554 Tomášem Jarošem v Brně (zvoněním se dávalo znamení dělníkům v dolech - začátek a konec práce). Rozhledna vyčnívající ze střechy chaty byla zrušena. Kruhový rozhled na České středohoří, Krušné hory, Děčínský Sněžník, Lužické a Jizerské hory, za dobré dohlednosti i na Krkonoše. Končí zde sedačková lanovka z Krupky-Bohosudova. Lanovka dána do provozu v květnu 1952. Pod vrcholem kaple sv. Wolfganga z l. 1692-1700 s polokruhovým presbytářem a vysokou valbovou střechou završenou dřevěnou zvoničkou postavená zednickým mistrem H. G. Prüchelem; zařízení nevýznamné, v interiéru výstava z dějin těžby v regionu. Při silnici do Krupky bývalý rudný důl Martin. V r. 2000 zde byla otevřena prohlídková štola Starý Martin (historie dobývání rud, ukázky důlní techniky, část expozice_těž pod širým nebem); ve štole pramen štěstí.

[39] Krupka – město (13 660 obyv.) vyrostlo na poč. 14. stol. na bohatých nalezištích cínovce. Název Krupá, Krupka pochází od českého slova krupý, tj. velký, hrubý. Do Krupky se od počátku důlní činnosti stěhovali nejvíce horníci ze soused. částí Německa. Podle některých zpráv zde byl získáván cín v 2. pol. 12. stol., jiné zprávy se zmiňují až o pol. 13. stol. První doložená zpráva je z r. 1305. Za třicetileté války byla Krupka několikrát vypálena. Poslední velký požár r. 1904. V l. 1959-60 připojeny další obce (např. Bohosudov, Unčín, Vrchoslav). Od r. 1992 městská památková zóna. Muzeum Krupka s expozicemi těžby a zpracování cínu a historie hasičské techniky. Sev. od Krupky několik desítek štol (vstup zakázán), naleziště mnohých nerostů - fluorit, molybdenit, kasiterit (cínovec), minerály bismutu (krupkait) aj. Důlní činnost ukončena r. 1990. Kostel Nanebevzetí P. Marie z 2. pol. 13. stol. vypálen a pobořen r. 1479, pozdně goticky přestavěn v l. 1479-88, stavební úpravy v l. 1672 a 1773 (postaveny tzv. Svaté schody). Madona na triumfálním oblouku v životní velikosti z doby kolem r. 1440; krucifix, severočeská řezba z doby kolem r. 1400. Ve stráni za kostelem zvonice z 1. pol. 15. stol. se zděným přízemím, dřevěným patrem a šindelovou střechou. U kostela socha sv. Jana Nepomuckého z doby kolem r. 1800. Býv. špitální kostel sv. Ducha připomínán r. 1454, v dnešní podobě z pol. 16. stol. Hřbitovní kostel sv. Anny z r. 1516 upravován před r. 1618 a r. 1854. Patří k našim nejvzácnějším stavbám tzv. saské renesance. Malovaný renesanční kazetový strop, pův. nástěnné malby z 16. stol. byly překryty pozdější výmalbou (odkryta pouze postava Luthera v triumf. oblouku). V lodi 9 kamenných náhrobků vesměs z doby po r. 1600. Na hřbitově náhrobek z r. 1721. Hřbitovní brána z r. 1615 opatřena mříží z r. 1619. Pod hřbitovem kříž z 1. čtvrtiny 18. stol. s postavou sv. Maří Magdalény u paty. V Husitské ul. sousoší sv. Františka Xaverského z r. 1717. Kostel sv. Prokopa (hornický) z 13. stol., až do r. 1331 farní kostel

později zaniklé vsi Kirchlice. Poč. 17. stol. opraven po pobožení za třicetileté války. R. 1891 opuštěn pro poddolování, r. 1939 vyhořel, nyní v troskách. Proti kostelu na místě hromad. hrobu postaven r. 1948 pomník 313 obětem pochodu smrti z dubna 1945.

Hrad Krupka vybudován na výhodném ostrohu spadajícím na záp. i vých. straně do 2 údolí. Dominantou hradu byla obytná věž a palác, který mohl mít alespoň 3 podlaží; jeho podoba nedochována. V l. 1471-82 radikální dostavba hradu (vznikl i systém 2 bran za sebou a hlavní válcová věž). Od r. 1621 neobydlen, od r. 1680 pustý. V l. 1695-97 Šternberky postaven v prostorách hradu úřední dům (zv. horský zámek). R. 1825 vrchnost zpřístupnila hrad měšťanům. Tepličtí Clary-Aldringenové byli posledními majiteli (do r. 1918). Hrad se postupně rozpadal, část trosk paláce se zřítily v 60. letech 20. stol. Býv. úřední budova na hradě v 19. stol. přeměněna na hostinec, pro hosty upravena terasa jižně od hostince. V 70. letech 20. stol. zde byla zřízena tur. ubytovna s restaurací. Od kruhové věže nádherný rozhled. Nedaleko věže pomníček J. W. Goetha, upomínka na jeho návštěvu hradu.

[40] Bohosudov – část Krupky. Obec vznikla ze tří částí: Starého Dvora, jezuitského kostela s klášteřem a z části zv. Mariaschein (Sejnov). Jezuitský kostel s klášteřem postaven v místech, kde došlo k popravě zajatých křížáků po bitvě Na Běhání u Ústí n. L. r. 1426. Bohosudov (Mariaschein) městečkem od r. 1898. Poutní kostel P. Marie Bolestné z l. 1701-08 (dílo litoměřických stavitelů G. a O. Broggiů) na místě starší kaple připomínané r. 1442. Vznikl na místě tehdy tzv. Zázračných pramenů, vyvěrajících na nádvoří kláštera (nad nimi barokní kaple s ambitem z r. 1702). Sochařská výzdoba kostela od F. Tollingera z l. 1707-14. Barokní varhany z r. 1734, zповědnice z doby kolem r. 1700. Oválný ambit s kaplemi okolo poutního kostela pův. z l. 1584-94 jako ochrana tehdejšího gotického kostela se 7mi kapličkami (1. Zákupská, 2. Teplická, 3. Litoměřická, 4. Bleilebenů, 5. Kolovratská, 6. Osecká a 7. Duchcovská). Kostel je součástí komplexu kláštera a býv. jezuitské koleje; dnes biskupské gymnázium. V areálu kláštera 3 smírčí kříže z okolí se znamením meče. Vodní tvrz Starý Dvůr postavena snad při vzniku Krupky jako její předsunuté opevnění. Zachovány kamenné základy válcové věže obehnané vyzděným širokým vodním příkopem. Nad městem výšina zv. Kalvárie se sousoším Kalvárie z 19. stol. s novými sokly z r. 1905. Křížová cesta z konce 18. stol. se 14 kaplemi zastavení s reliéfy ve výklencích. Kaple pod Kalvárií z doby kolem pol. 18. stol.

Lanová dráha na vrchol Komářů hůrky - nejdelší sedačková lanovka bez mezistanice (2348 m) v ČR.

[41] Teplice – lázeňské město (50 730 obyv.) vzniklo v místech starého slovanského osídlení, městem od r. 1287. Naše nejstarší lázně, léčí se zde nemocí cévní a pohybového ústrojí. Nejstarší lázeň. budovou je Pravěidlo pod Zámeckým nám. (nová empírová budova z l. 1838-39). Později vznikly Knížecí, Kamenné a Císařské lázně. Lázně byly společenským střediskem, do kterého přijížděla tehdejší aristokracie, hlavně v 18. a 19. stol. (např. Goethe, Beethoven, Paganini, Jungmann, Palacký, Neruda, Mánes aj.). V r. 1793 lázně vyhořely, později postavené budovy jsou empírové a klasicistní. Průvaly termál. vod do dolů Dollinger, Viktorin a Gizela v l. 1879-97 měly za následek zánik přírod. přelivů teplých pramenů a pokles teploty z pův. 49°C na dnešních 39°C u posledního využívaného pramene Pravěidlo, tím zanikl i světový význam lázní.

Hist. jádro města v období socialismu narušeno rozsáhlými demolicemi a novou výstavbou, od r. 1992 městská památková zóna. Na dnešním Zámeckém nám. stál klášter benediktinek s románskou bazilikou, založený královnou Juditou v l. 1158-64. Po husit. válkách klášter zanikl a na jeho zbytcích v l. 1585-1634 byl postaven zámek, který byl v 18. a 19. stol. různě upravován. V části zámku dnes sídlí Regionální muzeum s lázeňskou a přírodovědeckou. expozicí a pamětní síní L. van Beethovena. V r. 1835 se zde u příležitosti odhalení ruského pomníku bitvy u Přestanova a Chlumce setkali rakouský císař, pruský král a ruský car. V jádře goticko-renesanční zámecký kostel postaven do r. 1568, v l. 1798-1806 upraven ve stylu romantické gotiky (dnes slouží pravoslavné církvi). Na náměstí děkanský kostel sv. Jana Křtitele, barokní podoba z l. 1700-03 (obrazy P. Brandla a V. V. Reinera). Morový sloup před zámkem z r. 1718 od M. Brauna. V zámeckém parku na místě, kde v červenci 1812 mělo dojít k údajnému setkání J. W. Goetha a L. van Beethovena s rakouskou císařovnou Marií Ludovikou d'Este, odhalena v r. 1994 pamětní deska připomínající tuto událost. V zám. parku přírodní koupaliště. Poblíž lázeň. čtvrtí nově zrekonstruovaná botanická zahrada